

Fremsat den 28. januar 2015 af erhvervs- og vækstministeren (Henrik Sass Larsen)

Forslag

til

Lov om sikkerhed ved elektriske anlæg, elektriske installationer og elektrisk materiel

(Elsikkerhedsloven)

Kapitel 1

Anvendelsesområde og definitioner

§ 1. Loven gælder for elektriske anlæg og elektriske installationer, hvor spændingen er så høj eller strømstyrken så stor, at der kan opstå fare. Loven gælder endvidere for elektrisk materiel.

§ 2. Ved elektriske anlæg forstås i denne lov alle anlæg til produktion, transmission, distribution og lagring af elektrisk energi samt baneanlæg. Elektriske anlæg omfatter både høj- og lavspændingsanlæg, og er ikke afgrænset af en spændingsgrænse.

Stk. 2. Ved elektriske installationer forstås i denne lov hele installationen fra det elektriske anlæg frem til og med tilsluttet elektrisk materiel og ledninger, bortset fra elektriske installationer på skibe, mobile offshoreanlæg, i luftfartøjer, i kørekøjer, der anvendes på jernbanenettet, samt elektriske installationer i motorkøretøjer, der er beregnet til drift af motorkøretøjet, bortset fra eldrevne motorkøretøjers lade-stik.

Stk. 3. Ved elektrisk materiel forstås i denne lov materiel af enhver art, der indgår i eller er beregnet til at indgå i eller blive tilsluttet det elektriske anlæg eller den elektriske installation, bortset fra elektrisk materiel, som er særligt beregnet til brug om bord på skibe, mobile offshoreanlæg eller i luftfartøjer, i køretøjer, der anvendes på jernbanenettet, samt elektrisk materiel i motorkøretøjer, der er beregnet til drift af motorkøretøjet, bortset fra ladestik, der er beregnet til at indgå i eldrevne motorkøretøjer.

Kapitel 2

Sikkerhedskrav mv.

§ 3. Elektriske anlæg og elektriske installationer skal være udført og drives på en sådan måde, at de ikke frembyder fare for personer, husdyr eller ejendom.

§ 4. Elektrisk materiel skal være fremstillet på en sådan måde, at det, ved korrekt installation og vedligeholdelse og ved anvendelse i overensstemmelse med sit formål under forudseelige forhold, ikke frembyder fare for personer, husdyr eller ejendom.

§ 5. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om sikkerhed for

- 1) udførelse og drift af elektriske anlæg,
- 2) udførelse og drift af elektriske installationer,
- 3) elektrisk materiel, og
- 4) udførelse og drift af andre anlæg i nærheden af eller i forbindelse med elektriske anlæg eller elektriske installationer.

Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte krav om dokumentation for udførelse og drift af elektriske anlæg og elektriske installationer samt for elektrisk materiel, jf. stk. 1, nr. 1-3.

Stk. 3. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler med henblik på gennemførelse af EU-regulering om elektrisk materiel.

§ 6. Sikkerhedsstyrelsen kan i særlige tilfælde dispensere fra krav i regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1. Sikkerhedsstyrelsen kan fastsætte vilkår for dispensationen.

Stk. 2. Sikkerhedsstyrelsen kan i særlige tilfælde, hvor forholdene gør det nødvendigt, stille særlige sikkerhedskrav, som afviger fra krav i regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1, eller stille krav om særlig mærkning eller vejledning vedrørende elektriske anlæg, elektriske installationer og elektrisk materiel.

Kapitel 3

Almindelige pligter mv.

§ 7. Den, der udfører eller driver elektriske anlæg og elektriske installationer, skal følge regler fastsat i medfør af § 5,

stk. 1, nr. 1-2. Er der i regler, fastsat i medfør heraf, henvist til standarder, anses sikkerhedskravet i § 3 for opfyldt, hvis de fastsatte regler og de standarder, som reglerne henviser til, er fulgt.

Stk. 2. Anvendes standarder som nævnt i stk. 1 ikke eller kun delvist, skal det kunne dokumenteres, på hvilken måde sikkerhedskravet i § 3 er opfyldt. Dokumentation skal foreligge på dansk eller engelsk.

Stk. 3. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om dokumentation efter stk. 2.

§ 8. Den, der fremstiller elektrisk materiel, der ikke er omfattet af regler fastsat i medfør af § 5, stk. 3, skal følge regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1, nr. 3. Er der i regler, fastsat i medfør heraf, henvist til standarder, anses sikkerhedskravet i § 4 for opfyldt, hvis de fastsatte regler og de standarder, som reglerne henviser til, er fulgt.

Stk. 2. Anvendes standarder som nævnt i stk. 1 ikke eller kun delvist, skal det kunne dokumenteres, på hvilken måde sikkerhedskravet i § 4 er opfyldt. Dokumentation skal foreligge på dansk eller engelsk.

Stk. 3. Den, der fremstiller elektrisk materiel eller importerer elektrisk materiel til Danmark, er ansvarlig for, at alle oplysninger, der er nødvendige for, at det elektriske materiel kan anvendes uden fare og i overensstemmelse med sit formål, er anbragt tydeligt på det elektriske materiel. Er dette ikke muligt, skal oplysningerne fremgå af en medfølgende vejledning. Oplysningerne skal være på dansk.

Stk. 4. Den, der fremstiller elektrisk materiel som samlesæt eller importerer elektrisk materiel som samlesæt til Danmark, er ansvarlig for, at der medfølger en vejledning, så det elektriske materiel overholder § 4, hvis vejledningen er fulgt. Det samme gælder tilbehørsdele til elektrisk materiel.

Stk. 5. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om dokumentation efter stk. 2.

§ 9. Ejeren eller brugeren af et elektrisk anlæg er ansvarlig for, at anlægget overholder regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1, nr. 1 samt sikkerhedskravet i § 3.

Stk. 2. Ejeren eller brugeren af et elektrisk anlæg er ansvarlig for, at anlægget drives og vedligeholdes forsvarligt i overensstemmelse med regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1, nr. 1. Ejeren eller brugeren af et elektrisk anlæg skal endvidere lade fejl og mangler afhjælpe snarest muligt samt hurtigst muligt træffe foranstaltninger for at hindre, at fejl og mangler kan foranledige fare, jf. § 3.

Stk. 3. Ejeren eller brugeren af et elektrisk anlæg skal udvise påpasselighed med hensyn til at afværge, at anlægget udsættes for overlast.

§ 10. Ejeren eller brugeren af en elektrisk installation er ansvarlig for, at installationen overholder regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1, nr. 2 samt sikkerhedskravet i § 3.

Stk. 2. Ejeren eller brugeren af en elektrisk installation er ansvarlig for, at installationen drives og vedligeholdes forsvarligt i overensstemmelse med regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1, nr. 2. Ejeren eller brugeren af en elektrisk installation skal endvidere lade fejl og mangler afhjælpe snarest

muligt samt hurtigst muligt træffe foranstaltninger for at hindre, at fejl og mangler kan foranledige fare, jf. § 3.

Stk. 3. Ejeren eller brugeren af en elektrisk installation skal udvise påpasselighed med hensyn til at afværge, at installationen udsættes for overlast.

§ 11. Den, der driver et elektrisk anlæg til distribution af elektrisk energi, må ikke, som betingelse for levering af elektricitet til forbrugerne, stille strengere sikkerhedskrav end dem, der følger af regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1.

§ 12. Den, der driver et elektrisk anlæg, skal erstatte den skade på person eller gods, som anlægget forvolder, medmindre det godtgøres, at skaden ikke kunne være afværget gennem den agtpågivenhed og omhu, som driften af et anlæg kræver.

Stk. 2. Kan skaden skyldes flere elektriske anlæg, hæfter alle, der driver anlæg, solidarisk over for den skadelidte, medmindre den, der driver et af de pågældende anlæg kan godtgøre, at skaden ikke kan være forårsaget af dette anlæg. De, der driver skadevoldende anlæg, hæfter i mangel af anden overenskomst lige for betaling af erstatning.

Kapitel 4

Kontrol

§ 13. Sikkerhedsstyrelsen fører kontrol med, at denne lov og regler fastsat i medfør heraf overholdes.

Stk. 2. Sikkerhedsstyrelsen kan kræve at få meddelt alle oplysninger, der er nødvendige for udførelse af kontrollen efter stk. 1. Oplysningerne kan fås ved henvendelse til virksomheder eller personer, der projekterer, driver og udfører elektriske anlæg eller elektriske installationer, ejere og brugere af elektriske anlæg eller elektriske installationer samt alle led i omsætningen af elektrisk materiel.

Stk. 3. Sikkerhedsstyrelsen eller bemyndigede efter § 24 må ikke oplyse andre om, at Sikkerhedsstyrelsen har modtaget en anmeldelse fra en arbejdstager eller dennes repræsentant.

§ 14. Sikkerhedsstyrelsen kan i kontroløjemed foretage registersamkøring af oplysninger fra egne registre og offentligt tilgængelige oplysninger, der er indhentet hos andre offentlige myndigheder.

Stk. 2. Sikkerhedsstyrelsen kan, i det omfang det er af væsentlig betydning for kontrollen efter § 13, stk. 1, indhente ikke-offentligt tilgængelige oplysninger fra offentlige myndigheder med henblik på registersamkøring i kontroløjemed.

§ 15. Sikkerhedsstyrelsen eller den, styrelsen bemyndiger dertil, har til enhver tid mod behørig legitimation og uden retskendelse adgang til offentlige og private ejendomme og lokaliteter for at tilvejebringe oplysninger til brug for gennemførelse af kontrol efter denne lov.

Stk. 2. Politiet yder om fornødent Sikkerhedsstyrelsen bistand hertil.

§ 16. Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde ejeren eller brugeren af et elektrisk anlæg eller en elektrisk installation at lade en autoriseret elinstallatørvirksomhed foretage eftersyn af

anlægget eller af installationen for ejers eller brugers egen regning.

§ 17. Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde ejeren eller brugeren af et elektrisk anlæg eller en elektrisk installation at få udbedret fejl og mangler ved anlægget eller installationen for ejers eller brugers egen regning.

§ 18. Sikkerhedsstyrelsen kan forbyde brug af elektriske anlæg og elektriske installationer, der ikke overholder regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1, nr. 1-2 eller sikkerhedskravet i § 3.

Stk. 2. Overtrædes et forbud efter stk. 1, kan Sikkerhedsstyrelsen lade elforsyningen til det pågældende anlæg eller den pågældende installation afbryde for ejers eller brugers regning. Sikkerhedsstyrelsen kan give påbud til den, der driver et elektrisk anlæg til distribution af elektrisk energi, om at foretage afbrydelse af elforsyningen, hvis forbud efter stk. 1 overtrædes.

Stk. 3. Sikkerhedsstyrelsen kan kræve omkostninger til afbrydelse af elforsyningen refunderet af den, der har fået meddelt forbud efter stk. 1.

§ 19. Sikkerhedsstyrelsen kan uden betaling udtage elektrisk materiel til brug for kontrollen efter § 13, stk. 1.

Stk. 2. Sikkerhedsstyrelsen kan foretage eller få foretaget en teknisk undersøgelse af elektrisk materiel udtaget i medfør af stk. 1. Sikkerhedsstyrelsen kan kræve omkostningerne ved eksterne tekniske undersøgelser refunderet af den, som i forbindelse med undersøgelsen får meddelt et påbud eller et forbud efter §§ 20 og 21, stk. 1-2.

§ 20. Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde, at der foretages afhjælpning af fejl og mangler ved elektrisk materiel, der ikke overholder regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1, nr. 3 eller sikkerhedskravet i § 4.

§ 21. Sikkerhedsstyrelsen kan forbyde salg, udlevering, installation eller brug af elektrisk materiel, der ikke overholder regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1, nr. 3 eller sikkerhedskravet i § 4.

Stk. 2. Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde, at elektrisk materiel, der er omfattet af forbud efter stk. 1, trækkes tilbage fra markedet, tilbagekaldes fra brugerne eller destrueres.

Stk. 3. Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde, at elektrisk materiel, der er omfattet af forbud efter stk. 1, frakobles.

Stk. 4. Efterkommes et påbud efter stk. 3 ikke, kan Sikkerhedsstyrelsen give påbud til en autoriseret elinstallatørvirksomhed om at frakoble det elektriske materiel, hvis det er fast installeret. Sikkerhedsstyrelsen kan kræve omkostningen til frakobling refunderet af den, der har fået meddelt et påbud efter stk. 3.

§ 22. Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde den, der har fået meddelt en dispensation med vilkår efter § 6, stk. 1, at overholde disse.

§ 23. Sikkerhedsstyrelsen kan oplyse offentligheden om faren ved elektriske anlæg, elektriske installationer og elektrisk materiel, når der er meddelt et påbud eller et forbud efter §§ 16, 17, 18, stk. 1, 20 og 21, stk. 1-2.

Stk. 2. Ved oplysning efter stk. 1 kan Sikkerhedsstyrelsen kun videregive oplysninger, der har karakter af forretningshemmeligheder, når dette findes nødvendigt for at beskytte forbrugernes sikkerhed.

§ 24. Sikkerhedsstyrelsen kan bemyndige andre myndigheder og private virksomheder til at

- 1) udføre kontrolopgaver efter § 13, stk. 1,
- 2) bistå Sikkerhedsstyrelsen med gennemførelse af kontrol efter § 13, stk. 1, eller
- 3) udstede påbud eller forbud efter §§ 16, 17, 18, stk. 1, 20 og 21, stk. 1-2.

Stk. 2. Sikkerhedsstyrelsen kan i forbindelse med en bemyndigelse efter stk. 1 stille krav om, at myndigheden eller virksomheden er akkrediteret til inspektion. Den pågældende myndighed eller virksomhed afholder omkostningerne i forbindelse med akkrediteringen.

Stk. 3. Sikkerhedsstyrelsen kan i forbindelse med en bemyndigelse efter stk. 1 stille krav om habilitet, om tekniske kvalifikationer og om ansvarsforsikring. Sikkerhedsstyrelsen kan endvidere stille krav om, at påbud eller forbud indeholder oplysning om klageadgang, jf. § 33, stk. 2.

Stk. 4. Ansatte hos myndigheder og virksomheder, der er bemyndiget i henhold til stk. 1, har tavshedspligt efter straffelovens §§ 152-152 f.

Kapitel 5

Rådet for El- og Gasteknisk Sikkerhed

§ 25. Erhvervs- og vækstministeren nedsætter Rådet for El- og Gasteknisk Sikkerhed som et uafhængigt og sagkyndigt råd. Erhvervs- og vækstministeren rådfører sig med Rådet om den sikkerhedstekniske udvikling på el- og gasområdet.

§ 26. Rådet for El- og Gasteknisk Sikkerhed består af 10 medlemmer, som udpeges af erhvervs- og vækstministeren efter indstilling. Formanden og 4 medlemmer udnævnes blandt personer fra uddannelses- og rådgivningsverdenen og 4 medlemmer udnævnes blandt personer, der repræsenterer en bred sammensætning indenfor de relevante brancheorganisationer. Derudover udnævnes 1 medlem, der repræsenterer forbrugerinteresser. Medlemmerne skal tilsammen repræsentere et højt strategisk niveau, have en bred indsigt og have en særlig viden om el- og gasteknisk sikkerhed.

Stk. 2. Medlemmerne udnævnes for en periode af 4 år med mulighed for genudnævnelse. Udtræder et medlem i løbet af perioden, udnævnes en efterfølger for resten af perioden, så rådet er fuldtalligt.

Stk. 3. Rådet fastsætter selv sin forretningsorden, som godkendes af erhvervs- og vækstministeren.

Stk. 4. Sikkerhedsstyrelsen er sekretariat for Rådet.

Kapitel 6

Ekspropriation

§ 27. Når hensynet til almenvellet kræver det, kan Sikkerhedsstyrelsen tillade ekspropriation til elektriske anlæg for produktion, transmission, distribution og lagring af elektrisk

energi. Reglerne i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom følges.

§ 28. Erhverver ejeren af et elektrisk anlæg til produktion, transmission, distribution og lagring af elektrisk energi, med henblik på etablering af et elektrisk anlæg hertil, rettighed over fast ejendom, afgøres spørgsmålet om erstatningens størrelse ved uenighed mellem rettighedshaveren og ejeren af det elektriske anlæg af en voldgiftsret, hvor hver af parterne vælger en voldgiftsmand. Kan der ikke opnås enighed mellem voldgiftsmændene, træffes afgørelsen ved kendelse afsagt af en opmand udpeget af præsidenten for vedkommende landsret.

Stk. 2. Opmandens kendelse om erstatning kan af hver af parterne ved begæring fremsat overfor opmanden inden 4 uger fra kendelsen indbringes for vedkommende taksationskommission efter reglerne i § 19 i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom. I øvrigt finder reglerne i § 26 i nævnte lov tilsvarende anvendelse.

Kapitel 7

Digital kommunikation mv.

§ 29. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Sikkerhedsstyrelsen om forhold, som er omfattet af denne lov eller regler udstedt i medfør heraf, skal foregå digitalt.

Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur eller lignende.

Stk. 3. En digital meddelelse anses efter denne lov for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

§ 30. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra bemyndigede i medfør af § 24 om forhold, som er omfattet af denne lov eller af regler fastsat i medfør heraf, skal foregå digitalt. § 29, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse.

§ 31. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om, at forskrifter udstedt i medfør af denne lov, som indeholder krav til virksomheder, elektriske anlæg, elektriske installationer og elektrisk materiel mv., og tekniske specifikationer, der henvises til i sådanne forskrifter, ikke indføres i Lovtidende.

Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren fastsætter regler om, hvordan oplysning om indholdet af de forskrifter og tekniske specifikationer, der ikke indføres i Lovtidende, jf. stk. 1, offentliggøres.

Stk. 3. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om, at tekniske specifikationer, som ikke indføres i Lovtidende, jf. stk. 1, skal gælde, selv om de ikke foreligger på dansk.

Kapitel 8

Finansiering

§ 32. Udgifterne til Sikkerhedsstyrelsens virksomhed efter denne lov dækkes af afgifter, som opkræves hos den systemansvarlige virksomhed i det omfang, gebyrer og øvrige indtægter ikke dækker udgifterne. Afgiftens størrelse fastsættes på de årlige bevillingslove.

Stk. 2. Den systemansvarlige virksomhed opgør den forholdsvise fordeling af afgifterne efter stk. 1 på de indenlandske forbrugere. Fordelingen skal ske på ligeligt grundlag. Afgiften opkræves hos den enkelte forbruger af det netselskab, gennem hvis net forbrugeren modtager el, og afregnes til den systemansvarlige virksomhed.

Kapitel 9

Klageadgang

§ 33. Sikkerhedsstyrelsens afgørelser truffet efter denne lov eller regler udstedt i medfør heraf kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 2. Klager over afgørelser truffet af den, som Sikkerhedsstyrelsen i medfør af § 24, stk. 1, nr. 1-3, har bemyndiget til at udføre kontrol, kan indbringes for Sikkerhedsstyrelsen.

Stk. 3. Fristen for indgivelse af klage som nævnt i stk. 2, er 4 uger, fra afgørelsen er meddelt den pågældende.

Kapitel 10

Straffebestemmelser

§ 34. Medmindre strengere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der

- 1) forsætligt overtræder §§ 3 eller 4,
- 2) tilsidesætter oplysningspligten i § 13, stk. 2, eller
- 3) undlader at efterkomme et påbud eller overtræder et forbud efter §§ 16, 17, 18, stk. 1-2, 20, 21, stk. 1-4 og 22.

Stk. 2. I forskrifter, der er fastsat i medfør af § 5, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelserne i forskrifterne.

§ 35. Der kan pålægges selskaber mv. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 36. Forældelsesfristen for strafansvaret er 10 år.

Kapitel 11

Ikrafttrædelse, ændringer i anden lovgivning og territorial gyldighed

Ikrafttrædelse

§ 37. Loven træder i kraft den 1. januar 2016.

Stk. 2. Samtidig ophæves lov nr. 251 af 6. maj 1993 om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel.

§ 38. Regler udstedt i medfør af lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel, jf. lovekendtgørelse nr. 990 af 8. december 2003 med senere ændringer, forbliver i

kraft, indtil de ophæves eller erstattes af regler udstedt i medfør af denne lov.

§ 39. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte overgangsregler.

Ændringer i anden lovgivning

§ 40. I lov om fyrværkeri og andre pyrotekniske artikler, jf. lovbekendtgørelse nr. 363 af 9. april 2013, som ændret ved lov nr. 267 af 25. marts 2014, foretages følgende ændring:

1. § 6 a ophæves.

§ 41. I lov om gasinstallationer og gasmateriel, jf. lovbekendtgørelse nr. 556 af 2. juni 2014, foretages følgende ændring:

1. § 21 affattes således:

»§ 21. Erhvervs- og vækstministeren rådfører sig med Rådet for El- og Gasteknisk Sikkerhed, nedsat i henhold til el-

sikkerhedslovens kapitel 5, om den sikkerhedstekniske udvikling på gasområdet.«

§ 42. I lov nr. 1262 af 16. december 2009 om produktsikkerhed, som ændret ved § 53 i lov nr. 1231 af 18. december 2012, foretages følgende ændring:

1. § 31 ophæves.

§ 43. I lov om erhvervsfremme, jf. lovbekendtgørelse nr. 1715 af 16. december 2010, som ændret ved lov nr. 1231 af 18. december 2012, lov nr. 80 af 28. januar 2014, lov nr. 313 af 29. marts 2014 og lov nr. 1359 af 16. december 2014, foretages følgende ændring:

1. § 4, stk. 5, ophæves.

Territorial gyldighed

§ 44. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Den overordnede baggrund for lovforslaget
3. Hovedpunkterne i lovforslaget
 - 3.1. En forenklet regelstruktur
 - 3.2. Bemyndigelse til at fastsætte nye regler om elsikkerhed
 - 3.3. Rådet for El- og Gasteknisk Sikkerhed
 - 3.4. Kontrol baseret på data
4. De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
5. De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet
6. De administrative konsekvenser for borgere
7. Miljømæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer mv.
10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Formålet med lovforslaget er at forenkle og modernisere den gældende lov nr. 251 af 6. maj 1993 om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel, hvis populærtitel er stærkstrømsloven. Med lovforslaget skabes en ny overordnet ramme for elsikkerhed ved elektriske anlæg, elektriske installationer og elektrisk materiel, som efterfølgende vil blive udmøntet i et nyt teknisk regelsæt i bekendtgørelser, der erstatter den eksisterende stærkstrømsbekendtgørelse.

Ved elektriske anlæg forstås i lovforslaget alle anlæg til produktion, transmission, distribution og lagring af elektrisk energi samt baneanlæg. Elektriske anlæg er både høj- og lavspændingsanlæg og er ikke afgrænset af en spændingsgrænse. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 2, stk. 1.

Ved elektriske installationer forstås i lovforslaget hele den elektriske installation fra det elektriske anlæg frem til og med fast tilsluttet elektrisk materiel og ledninger. Lovforslaget omfatter blandt andet alle elektriske installationer i boliger og bygninger, der benyttes erhvervsmæssigt. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 2, stk. 2.

Ved elektrisk materiel forstås i lovforslaget materiel af enhver art, der indgår i eller er beregnet til at indgå i eller blive tilsluttet det elektriske anlæg eller den elektriske installation. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 2, stk. 3.

Lovforslaget indeholder en bemyndigelse til at fastsætte nye regler om sikkerhedstekniske krav for elektriske anlæg, elektriske installationer og elektrisk materiel, regler om kontrol med elektriske anlæg, elektriske installationer og elektrisk materiel, fokusering af Det Tekniske Sikkerhedsråd samt forslag om bedre muligheder for risikobaseret kontrol.

Hensigten er overordnet set, at reglerne både i selve loven og i de nye bekendtgørelser forenkles, moderniseres og internationaliseres. Det nuværende tekniske sikkerhedsniveau fastholdes.

2. Den overordnede baggrund for lovforslaget

Lovforslaget er en del af aftalen om en vækstpakke fra juni 2014 mellem regeringen, Venstre, Dansk Folkeparti, SF, Enhedslisten og Det Konservative Folkeparti om bedre regulering, styrket offentlig service, forskning og uddannelse samt bedre erhvervsbeskatning mv. Særligt aftalens punkt 47 om øget anvendelse af standarder danner baggrund for lovforslaget.

Derudover er baggrunden for lovforslaget at sikre, at elektriske anlæg, elektriske installationer og elektrisk materiel har et sikkerhedsniveau, der ikke frembyder fare for personer, husdyr eller ejendom. Med lovforslaget moderniseres stærkstrømsloven, hvorved reguleringen kan rumme den teknologiske udvikling og reglerne forenkles, samtidig med at der fastsættes rammer for en moderne risikobaseret kontrolordning. Med henblik på at øge konkurrencen og modernisere de gældende tekniske regler i stærkstrømsbekendtgørelsen vil der blive udarbejdet et nyt og forenklet regelsæt om elsikkerhed i en række nye bekendtgørelser.

3. Hovedpunkterne i lovforslaget

Lovforslaget indeholder regler om kontrol med elektriske anlæg, elektriske installationer og elektrisk materiel.

Lovens titel er i dag lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel. Titlen foreslås ændret til lov om sikkerhed ved elektriske anlæg, elektriske installationer og elektrisk materiel (Elsikkerhedsloven). Begreberne elektriske anlæg og elektriske installationer er mere tidssvarende, og lovens sikkerhedsmæssige formål understreges.

Erhvervs- og vækstministeren bemyndiges med forslaget til at fastsætte nye regler om teknisk sikkerhed i en række bekendtgørelser om sikkerhedskrav for elektriske anlæg, elektriske installationer og elektrisk materiel, der skal afløse den gældende stærkstrømsbekendtgørelse. De nye bekendtgørelser skal i højere grad bygge på europæiske og internationale standarder.

Der er nedsat en række standardiseringskomiteer under European Committee for Electrotechnical Standardization (CENELEC), som er den europæiske standardiseringsorganisation. I CENELEC's regi udarbejdes der en række europæiske standarder. Der findes fx en europæisk standard for adaptore. Det forekommer, at man fra dansk side anmelder flere afvigelser til en ny standard. Dette kan fx være nødvendigt i tilfælde, hvor standarden indeholder krav, der ikke er forenelige med særlige danske regler på elområdet.

Der er ligeledes nedsat en række standardiseringskomiteer under The International Electrotechnical Commission (IEC), som er den internationale standardiseringsorganisation. I IEC's regi udarbejdes der en række internationale standarder.

3.1. En forenklet regelstruktur

Reguleringen på området for elektriske anlæg, elektriske installationer og elektrisk materiel består i dag blandt andet af lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel fra 1993 (Stærkstrømsloven), bekendtgørelse nr. 177 af 20. marts 1995 om administration m.v. af stærkstrømsloven med senere ændringer og af stærkstrømsbekendtgørelsen.

Efter lovforslaget inkorporeres store dele af den gældende bekendtgørelse nr. 177 af 20. marts 1995 om administration m.v. af stærkstrømsloven fra 1995 i den nye lov om sikkerhed ved elektriske anlæg, elektriske installationer og elektrisk materiel. Herved forenkles den nuværende regelstruktur, idet reglerne for administration af området samles i loven.

Desuden indebærer lovforslaget, at bestemmelsen i § 20 i den gældende lov ikke videreføres. Baggrunden herfor er, at lov nr. 1520 af 27. december 2014 om offentlige veje og lov om jernbane, jf. lovbekendtgørelse nr. 1249 af 11. november 2010, i dag indeholder tilstrækkelige bestemmelser i forhold til koordination og styring af gravetilladelser, og at der derfor fremover ikke er behov for en bestemmelse som § 20 i den gældende stærkstrømslov.

3.2. Bemyndigelse til at fastsætte nye regler om elsikkerhed

Lovforslaget indeholder som den gældende stærkstrømslov en bemyndigelse for ministeren til at fastsætte regler om elsikkerhed i forbindelse med udførelse og drift af elektriske anlæg, elektriske installationer og elektrisk materiel.

Stærkstrømsbekendtgørelsen er et samlebegreb, som dækker over en række individuelle bekendtgørelser, som indeholder et eller flere afsnit af stærkstrømsbekendtgørelsen. Den består i dag af afsnittene 2, 5, 5 A, 6, 6 A, B, C og D, 8 og 9. Herudover findes afsnittene 22, 35, 111, 111 DC, 111 DD, 138-1, 138-2-1, 138-2-2, 138-2-4, 138-2-5, 138-2-6,

138-2-7, 138-2-9, 138-2-17, 138-2-18, 138-2-19, 138-2-22, 138-2-23, 138-2-24, 138-2-25, 146 og 148-1. Sidstnævnte afsnit er ikke offentliggjort på Retsinformation. Nogle af afsnittene er senere blevet afløst af standarder på området. Der er således tale om et omfattende teknisk regelsæt.

Med den nuværende model er der tale om en meget detaljeret regulering. Stærkstrømsbekendtgørelsen omfatter i dag både regler for elektriske anlæg, elektriske installationer og elektrisk materiel. Den er delvist baseret på europæiske eller internationale standarder, som er skrevet direkte ind i stærkstrømsbekendtgørelsen med tilføjelser af visse danske særkrav. I en del tilfælde er reglerne i bekendtgørelsen ikke blevet opdateret med de nyeste og gældende versioner af de europæiske eller internationale standarder.

De tekniske regler for elektriske anlæg, elektriske installationer og elektrisk materiel, som i dag indgår i den eksisterende stærkstrømsbekendtgørelse, vil blive forenklet med udstedelsen af nye bekendtgørelser om sikkerhedstekniske krav for anlæg, installationer og materiel. Reglerne vil fremover blive tilgængelige på både dansk og engelsk. De nye bekendtgørelser vil fastsætte et niveau for sikkerhed og derudover henvise til europæiske standarder. På områder, hvor der ikke findes europæiske eller internationale standarder, som fx elektriske installationer i boliger, eller på områder, hvor det er afgørende for den tekniske sikkerhed, suppleres standarderne med detaljerede bestemmelser.

Ved at henvise til standarderne i bekendtgørelsen, i stedet for – som i dag – at inkorporere standarderne direkte i bekendtgørelsen, undgår man at skulle ændre reglerne, hvis standarderne opdateres. Det betyder, at de danske regler i højere grad kan følge med den teknologiske udvikling. Det bliver ikke bindende at anvende standarderne, idet der skabes en valgfrihed for den enkelte virksomhed. Virksomheden kan vælge enten at følge gældende standarder eller på anden vis overholde de generelle sikkerhedskrav.

De øgede muligheder for en fleksibel løsning gør det påkrævet at opsætte visse dokumentationskrav. En sådan dokumentation er nødvendig blandt andet af hensyn til Sikkerhedsstyrelsens mulighed for at føre kontrol og sikre, at reglerne kan håndhæves. På installationsområdet kan det fx også have betydning for, at andre installatørvirksomheder kan udvide eller reparere installationen efterfølgende og af hensyn til installatørvirksomhedernes mulighed for at udfærdige elinstallationsrapporter som led i huseftersynsordningen. Hvis en installation er udført efter en gældende standard, vil dokumentationskravet i forhold til valg af udførelsesmåde kunne opfyldes ved at oplyse, hvilken standard der ligger til grund for arbejdet.

I forbindelse med udstedelsen af nye bekendtgørelser vil det blive fastsat, hvilke dokumentationskrav der fremover skal være gældende på de enkelte områder. På installationsområdet kan der fx være tale om differentierede dokumentationskrav til forskellige typer af installationer, som vil være begrundet i installationens kompleksitet. Som et eksempel herpå kan der være behov for at stille større krav om dokumentation for, hvordan en større industriinstallation er udført, end der stilles i forhold til en installation i et parcelhus.

Formålet med at basere de tekniske regler på europæiske og internationale standarder er at skabe øget fleksibilitet for den enkelte virksomhed. Herudover kan det medvirke til at øge danske virksomheders adgang til at arbejde i andre lande, hvor sådanne standarder ligeledes danner udgangspunkt for regelsættene, samtidig med at konkurrencen på elområdet i Danmark fremmes. Samlet set åbnes markedet, og mulighederne for konkurrence øges både for udenlandske virksomheder i Danmark og danske virksomheder i udlandet.

Der henvises til lovforslagets §§ 3-8.

3.3. Rådet for El- og Gasteknisk Sikkerhed

I forbindelse med etablering af Sikkerhedsstyrelsen blev der ved en lovændring i 2003 indført bestemmelser i lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel om etablering af Det Tekniske Sikkerhedsråd.

Rådets opgave er at rådgive ministeren om fastsættelse af regler på sikkerhedsområdet, herunder om regler vedrørende elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel. Det Tekniske Sikkerhedsråd rådgiver endvidere Sikkerhedsstyrelsens direktør i forbindelse med styrelsens virksomhed, herunder styrelsens virksomhed vedrørende elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel.

Rådet har i dag 11 medlemmer, som erhvervs- og vækstministeren udnævner, således at rådet repræsenterer et alsidigt kendskab til myndighedsarbejde, teknisk sikkerhed samt virksomheds-, markeds- og forbrugerforhold. 8 af rådets medlemmer udnævnes efter indstilling fra organisationer med kendskab til og særlig interesse for regulering af teknisk sikkerhed.

Formanden og to menige medlemmer udpeges i dag blandt personer, der er uafhængige af Sikkerhedsstyrelsens interesser, og som via deres sagkyndige kompetence kan tilføre rådet viden om relevante samfundsmæssige, tekniske og administrative forhold. De øvrige 8 medlemmer udpeges efter indstilling, således at:

- Dansk Industri, Dansk Erhverv og Landbrug og Fødevarer i fællesskab indstiller ét medlem med bredt eller alment kendskab til handelsforhold,
- Dansk Energi indstiller ét medlem med bredt eller alment kendskab til produktion, transmission og distribution af elektricitet,
- gasselskaberne indstiller ét medlem med bredt eller alment kendskab til gasdistribution og gasinstallationsforhold,
- el- og vvs-installatørernes organisationer indstiller i fællesskab ét medlem med bredt eller alment kendskab til installatørforhold og el- og vvs-installationer,
- Dansk Gas Brancheforening indstiller ét medlem med bredt eller alment kendskab til produktion og markedsføring af gasmateriel,
- VELTEK og DI ITEK indstiller i fællesskab ét medlem med bredt eller alment kendskab til produktion og markedsføring af elmateriel,
- Forbrugerrådet TÆNK indstiller ét medlem, og
- arbejdstagerorganisationerne indstiller ét medlem med kendskab til arbejdsforhold, herunder arbejdssikkerhed.

Med lovforslaget foreslås det at fokusere og ændre det eksisterende tekniske sikkerhedsråd med hensyn til opgaver og indhold, så Rådets arbejde fokuseres på områderne for el- og gassikkerhed. Det er derfor samtidig foreslået at ændre navnet for rådet til Rådet for El- og Gasteknisk Sikkerhed.

Det foreslås derfor, at det nye Råd ikke fremadrettet skal beskæftige sig med generel produktsikkerhed, legetøj, metrologi, fyrværkeri eller materiel omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/95/EF af 12. december 2006 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om elektrisk materiel bestemt til anvendelse inden for visse spændingsgrænser (lavspændingsdirektivet), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/9/EF af 23. marts 1994 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om materiel og sikringssystemer til anvendelse i eksplosiv atmosfære (ATEX-direktivet) og Rådets direktiv 90/396/EØF af 29. juni 1990 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om gasapparater (gasapparatdirektivet). Rådets kompetence på områder uden for lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel er i dag fastsat særskilt i de relevante særlovgivninger. Disse regler foreslås fjernet med den nye lov.

Inden for de nævnte områder er der andre nationale og europæiske fora, hvor interessenterne på de forskellige områder kan gøre deres indflydelse gældende. Det er fx i diverse erfa-grupper, der arbejder inden for dansk metrologi samt hele standardiserings Samarbejdet. Sikkerhedsstyrelsen deltager regelmæssigt i erfa-grupper på legetøjsområdet, ligesom Sikkerhedsstyrelsen deltager i forbrugerkomiteen på standardiseringsområdet, hvor interessenterne kan gøre deres indflydelse gældende. På europæisk plan har interessenterne også mulighed for at lade sig repræsentere via deres europæiske interesseorganisationer i dialogfora med Kommissionen inden for stort set alle direktivområderne.

Rådet skal herefter kun beskæftige sig med elteknisk sikkerhed inden for elektriske anlæg, elektriske installationer og elektrisk materiel, der falder uden for EU-regulering, samt gasteknisk sikkerhed inden for anvendelsesområdet for lov om gasinstallationer og gasmateriel, jf. lovbekendtgørelse nr. 556 af 2. juni 2014. Derudover kan Rådet beskæftige sig med spørgsmål af sikkerhedsteknisk betydning inden for autorisationsområdet.

Med en repræsentation i det nye Råd, der er fokuseret på de to kerneområder el og gas, vil der være mulighed for at øge fagligheden i Rådet ved inddragelse af repræsentanter fra uddannelses- og rådgivningsverdenen samt at øge den strategiske indsigt via repræsentanter fra branchen. Det vil betyde, at det nye Råd i højere grad end i dag kan bidrage med faglig rådgivning og sparring omkring Sikkerhedsstyrelsens regulararbejde inden for el- og gassikkerhed og sikre, at Sikkerhedsstyrelsen i højere grad bliver i stand til at tilpasse reglerne løbende i overensstemmelse med den nyeste teknologiske udvikling.

Efter forslaget sammensættes Rådet for El- og Gasteknisk Sikkerhed fremover af 10 medlemmer. Det foreslås, at både interessenter fra brancheforeninger og repræsentanter fra uddannelses- og rådgivningsområdet kan få plads i Rådet.

Medlemmerne skal tilsammen repræsentere en dyb faglig viden, have et højt strategisk branchekendskab, have en bred samfundsmæssig og teknologisk indsigt og have særlig viden om el- og gasteknisk sikkerhed.

Der henvises til lovforslagets §§ 25-26.

3.4. Kontrol baseret på data

Sikkerhedsstyrelsen fører i dag risikobaseret kontrol med stærkstrømsanlæg, og herunder elforsyningsanlæg, og elmateriel. I lovforslaget skal begrebet kontrol forstås i en bred sammenhæng, hvorunder både tilsyn, markedskontrol og markedsovervågning kan rummes. Kontrol kan således være både skrivebordskontrol og tilsyn ude på stedet. Tilsyn ude på stedet kan være på både offentlige og private ejendomme og lokaliteter.

For at skabe en mere effektiv kontrol, så ressourcerne anvendes der, hvor regelefterlevelsen er lav eller risikoen er størst, lægger lovforslaget op til, at Sikkerhedsstyrelsens risikovurderinger i højere grad end tidligere skal baseres på data. Ved at anvende en datadrevet risikomodel kan der skabes et objektivt vidensgrundlag for prioritering af styrelsens kontrolaktiviteter samt vejlednings- og informationskampagner.

Det foreslås derfor, at Sikkerhedsstyrelsen får hjemmel til at foretage registersamkøring i kontroløjemed af oplysninger fra egne registre og offentligt tilgængelige oplysninger, der er indhentet hos andre offentlige myndigheder.

Hjemlen vil blive anvendt til at foretage registersamkøring af offentligt tilgængelige oplysninger fra andre myndigheder med Sikkerhedsstyrelsens egne oplysninger indsamlet i forbindelse med styrelsens kontrolaktiviteter og oplysninger fra elefetersynsordningen. Der vil være tale om offentligt tilgængelige oplysninger fra andre myndigheder, såsom oplysninger fra Det centrale virksomhedsregister (CVR), oplysninger fra Bygnings- og Boligregistret (BBR) samt oplysninger fra Fødevarestyrelsens og Arbejdstilsynets smileyordninger. Hermed får Sikkerhedsstyrelsen adgang til at anvende stamdata om virksomheder, bygninger og boliger i Danmark samt data fra kontrolbesøg, hvor fokus blandt andet har været teknisk vedligehold.

Ved anvendelsen af en datadrevet risikomodel baseret på offentligt tilgængelige oplysninger og Sikkerhedsstyrelsens egne oplysninger kan der være et behov for at kunne kvalificere risikobilledet yderligere. Risiko som begreb er et udtryk for sammenhængen mellem sandsynlighed og konsekvens af en uønsket hændelse, hvor sandsynlighed eller hyp-pighed udtrykkes ved antallet af forekomster af en hændelse, og hvor konsekvensen af en uønsket handling er udtrykt ved den fare, som kan opstå for personer, husdyr og ejendom.

Det er derfor relevant at kunne indhente ikke-offentligt tilgængelige oplysninger fra andre offentlige myndigheder for netop at kunne kvalificere sandsynligheden yderligere. Som eksempel herpå kan nævnes den situation, hvor Sikkerhedsstyrelsen har oplysninger om faren ved en bestemt gruppe af elektrisk materiel, men hvor det er uvist, hvor tilgængeligt

det elektriske materiel er på det danske marked. I en sådan situation vil oplysninger fra SKAT om antallet af importerede varer kunne være med til at præcisere Sikkerhedsstyrelsens risikovurdering. Der kunne også være tale om oplysninger fra Beredskabsstyrelsen om formodede brandårsager, brandplaceringer og skadede objekter, som kan kvalificere sandsynligheden og give indikationer på effekten af gennemførte aktiviteter.

Dette vil bidrage til en mere effektiv og proportional kontrol, da Sikkerhedsstyrelsen hermed får mulighed for at vurdere, hvilke kontrolforanstaltninger der er mest hensigtsmæssige at anvende på et givent område, hvilket giver en yderligere kvalificering af den proportionalitetsvurdering, der skal foretages af Sikkerhedsstyrelsen. På den måde sikres det, at det mindst indgribende retsmiddel anvendes.

Det foreslås på den baggrund, at Sikkerhedsstyrelsen kan indhente ikke-offentligt tilgængelige oplysninger fra offentlige myndigheder med henblik på registersamkøring i kontroløjemed i det omfang, det er af væsentlig betydning for en effektiv kontrol.

Det forudsættes, at muligheden for at indhente og registersamkøre ikke-offentligt tilgængelige oplysninger alene skal anvendes i de tilfælde, hvor det er af væsentlig betydning for Sikkerhedsstyrelsens kontrol med elektriske anlæg, elektriske installationer og elektrisk materiel.

Samkøring af oplysninger i Sikkerhedsstyrelsens datadrevne risikomodel vil ske under hensyntagen til de særlige regler i persondatalovgivningen om registersamkøring og sammenstilling i kontroløjemed, herunder reglerne om sikkerhedsforanstaltninger og logning. Oplysningerne vil ikke blive anvendt på en måde, som kan føres tilbage til enkeltpersoner.

Der henvises til lovforslagets § 14.

4. De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget indeholder en bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om sikkerhed for elektriske anlæg, elektriske installationer og elektrisk materiel. I løbet af 2015 vil der derfor blive udarbejdet en række nye bekendtgørelser, som skal afløse den gældende stærkstrømsbekendtgørelse. I forbindelse med implementeringen af disse bekendtgørelser vil Sikkerhedsstyrelsen i samarbejde med Dansk Standard skabe en digital platform, som integrerer adgangen til gældende lovgivning på elområdet med muligheden for køb af standarder ved Dansk Standard. Eventuelle økonomiske og administrative konsekvenser i forbindelse hermed vil blive holdt inden for Erhvervs- og Vækstministeriets eksisterende ramme.

Lovforslaget indeholder endvidere en bemyndigelse til at fastsætte krav om dokumentation for udførelse og drift af elektriske anlæg, elektriske installationer og elektrisk materiel. Med lovforslaget skabes der større fleksibilitet for den enkelte virksomhed, som kan vælge enten at følge standarder eller udføre arbejdet på en anden måde, som opfylder lovens sikkerhedskrav. Denne øgede fleksibilitet medfører et

behov for dokumentation af valget af udførelses- eller fremstillingsmåde. Sikkerhedsstyrelsen vil udarbejde et digitalt indberetningssystem, hvor virksomhederne forpligtes til at indberette dokumentation i form af basisoplysninger. En sådan løsning vil have både økonomiske og administrative konsekvenser for staten i form af udgifter til etablering og den løbende drift af systemet. De økonomiske og administrative konsekvenser i forbindelse med hermed vil blive holdt inden for Erhvervs- og Vækstministeriets ramme.

Et digitalt indberetningssystem vil ikke have økonomiske eller administrative konsekvenser for kommunerne.

Lovforslaget har ikke i øvrigt økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige.

5. De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

Det vurderes, at udstedelsen af nye bekendtgørelser om sikkerhedstekniske krav for elektriske anlæg, elektriske installationer og elektrisk materiel, som skal erstatte den nu gældende stærkstrømsbekendtgørelse, indeholder et potentielt for en samfundsøkonomisk gevinst. Med de nye bekendtgørelser forenkles reglerne, så de i højere grad baseres på europæiske standarder. Det vil kunne føre til effektiviseringsgevinster, der kan forbedre produktiviteten på det danske marked. Nye bekendtgørelser baseret på europæiske standarder vil øge danske virksomheders muligheder for at konkurrere på et udenlandsk marked, idet den danske regulering herved tilnærmes reglerne i vores nabolande. Samtidig åbnes det danske marked i højere grad for konkurrence fra udenlandske virksomheder. Det kan forbedre konkurrencen på det danske marked og dermed føre til et større udbud til lavere priser og bedre kvalitet til gavn for danske forbrugere. Produktivitetspotentialet vil blive realiseret i løbet af en kortere årrække i takt med, at markederne tilpasser sig den nye regulering og konkurrencesituation.

Det vurderes, at moderniseringen af de tekniske regler på området og udstedelsen af nye bekendtgørelser vil bidrage til strukturelt BNP med ca. 0,1 mia. kr. i 2020 gennem forbedret produktivitet og øget konkurrence.

Med lovforslaget åbnes der op for en større fleksibilitet for virksomhederne, som kan vælge enten at udføre arbejdet efter gældende standarder eller på en alternativ måde, som opfylder lovens krav til sikkerhed. Lovforslaget indeholder en bemyndigelse til at fastsætte regler om sikkerhed for elektriske anlæg, elektriske installationer og elektrisk materiel. De nye bekendtgørelser vil fastsætte de overordnede krav til sikkerhed, samt henvise til gældende standarder. På enkelte områder vil bekendtgørelserne supplere standarderne med danske særkrav. Det kan enten være på områder, hvor det ud fra en sikkerhedsmæssig vurdering er fundet nødvendigt at supplere standarderne eller på områder, hvor der ikke findes standarder. Hvis der i en bekendtgørelse er fastsat danske særkrav, vil virksomhederne være forpligtet til at følge disse. Herudover kan virksomhederne vælge at følge en standard eller vælge en alternativ løsning, så længe det kan dokumenteres, at sikkerhedskravene i lovforslaget er opfyldt. På den baggrund vurderes det, at en række virksom-

heder vil vælge at investere i de standarder, som er relevante på det område, hvor virksomheden opererer. Lovforslaget vil derfor have en afledt økonomisk konsekvens for erhvervslivet. Sikkerhedsstyrelsen vil i samarbejde med Dansk Standard sikre, at standarderne bliver lettilgængelige og nemme at anvende. Der vil derfor blive etableret en digital platform, som integrerer adgangen til standarder med supplerende lovgivning og vejledninger, som vil sikre en let og brugervenlig adgang til de tekniske regler for erhvervslivet. Forudsætningen er desuden et prisniveau, som ikke afskærer den brede adgang til standarderne.

Lovforslaget indeholder desuden en bemyndigelse til at fastsætte regler om sikkerhed for elektriske anlæg, elektriske installationer og elektrisk materiel og herunder at fastsætte et dokumentationskrav. Lovforslaget vil gøre elområdet langt mere fleksibelt, end det er i dag, hvilket forudsætter, at der opstilles dokumentationskrav, som skal gøre det muligt for Sikkerhedsstyrelsen at føre kontrol og håndhæve reglerne på samme måde som hidtil. For at sikre, at dokumentationskravet i mindst muligt omfang bliver en byrde for borgere og virksomheder, vil Sikkerhedsstyrelsen stille et digitalt indberetningssystem til rådighed. På installationsområdet vil det fx betyde, at man undgår at pålægge borgeren nye forpligtigelser i form af krav om opbevaring af dokumentation. Et digitalt indberetningssystem forventes også at gøre det nemmere for en efterfølgende installatørvirksomhed at udføre nyt arbejde på en installation, hvilket vil være en fordel for installationsejeren.

Det er derfor vurderingen, at udmøntningen af lovforslagets bemyndigelse til at fastsætte dokumentationskrav, vil have administrative konsekvenser for erhvervslivet i form af den tid, som virksomhederne skal bruge på at indberette oplysningerne. Det vurderes dog, at de administrative konsekvenser vil være af mindre omfang, da der er tale om simple basisoplysninger. Der stilles i autorisationslovgivningen i dag krav om, at elinstallationsvirksomheder i deres kvalitetsledelsessystemer skal registrere oplysninger om slutafprøvning på elinstallationer. Dermed udarbejdes der allerede i dag dokumentation knyttet til den enkelte elinstallation. På installationsområdet er vurderingen derfor, at de krævede basisoplysninger allerede til dels er omfattet af virksomhedens opbevaringspligter i det lovpligtige kvalitetsledelsessystem, der udspringer af lov nr. 401 af 28. april 2014 om autorisation af virksomheder på el-, vvs- og kloakinstallationsområdet.

Den nærmere udformning af dokumentationskravet vil blive vurderet og fastlagt i forbindelse med udarbejdelsen af de bekendtgørelser, som skal erstatte stærkstrømsbekendtgørelsen. Det vil derfor først være muligt at vurdere endeligt på de administrative konsekvenser for erhvervslivet i forbindelse med udarbejdelse af bekendtgørelserne, som vil blive udarbejdet i løbet af 2015.

Det vurderes ikke umiddelbart, at bemyndigelsen til at fastsætte et dokumentationskrav vil have økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

Lovforslaget har ikke i øvrigt økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

6. De administrative konsekvenser for borgere

Det vurderes, at lovforslaget ikke har administrative konsekvenser for borgerne.

7. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder bestemmelser, der giver erhvervs- og vækstministeren hjemmel til at fastsætte regler med henblik på gennemførelse af EU-regulering om el-materiel.

Den tilsvarende hjemmel i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel har været anvendt til at implementere Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/95/EF af 12. december 2006 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om elektrisk materiel bestemt til anvendelse inden for visse spændingsgrænser (lavspændingsdirektivet), Rådets direktiv af 15. februar 1982 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende elektrisk materiel til anvendelse i eksplosionsfarlig atmosfære i grubegasholdige miner, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/9/EF af 23. marts 1994 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om materiel og sikringssystemer til anvendelse i eksplosiv atmosfære (ATEX-direktivet).

Det er hensigten, at hjemlen vil blive anvendt til at fastsætte regler med henblik på at gennemføre eventuelle ændringer af de ovenfor nævnte direktiver og til at fastsætte regler med henblik på at gennemføre anden tilsvarende EU-regulering om elektrisk materiel.

9. Hørte myndigheder og organisationer mv.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 28. oktober til den 25. november 2014 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/ mindreudgifter	Negative konsekvenser / merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU- retten	<p>Lovforslaget indeholder bestemmelser, der giver erhvervs- og vækstministeren hjemmel til at fastsætte regler med henblik på gennemførelse af EU-regulering om el-materiel.</p> <p>Lovforslaget indeholder som noget nyt en bestemmelse, der giver erhvervs- og vækstministeren hjemmel til at fastsætte regler med henblik på gennemførelse af EU-regulering om elektriske anlæg og elektriske installationer. Den</p>	

Aarhus Maskinmesterskole, Advokatsamfundet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsgiverne, BFBE, Boligselskabernes Landsforening, Brancheudvalget under Det Tekniske Sikkerhedsråd, Byggefagenes Kooperative Landsforening, Center for Erhvervsrettede uddannelser Lolland Falster, DABYFO, Danmarks Tekniske Universitet, Dansk Byggeri, Danske Advokater, Danske Boligadvokater, Danske Bygningssagkyndige, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk El-forbund, Dansk El-tavle Forening, Dansk Energi, Dansk Energi Brancheforening, Dansk Erhverv, Dansk Industri, Dansk Metal, Dansk Standard, DDV, Den Jyske Håndværkerskole, Det Tekniske Sikkerhedsråd, DI BYG, DONG A/S, El-konsulenterne, EnergiMidt, Energinet.dk, Erhvervsakademi Dania, Erhvervsakademiet Lillebælt, Erhvervsakademi MidtVest, Erhvervsakademi Sjælland, Erhvervsakademi Sydvest, Erhvervsskolen Nordsjælland, Erhvervsstyrelsen, EUC NORD, EUC Nordvestsjælland, EUC Sjælland, EUC SYD, EVU – Elfagets Uddannelsesnævn, FABAs Forbrugerrådet Tænk, Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Forsikring & Pension, Fredericia Maskinmesterskole, FUBE, Herningsholm Erhvervsskole, Håndværksrådet, Ingeniørforeningen i Danmark, Ingeniørhøjskolen Aarhus Universitet, KEA – Københavns Erhvervsakademi, Løjernes Landsorganisation i Danmark, Liberale Erhvervs Råd, LO, MARTEC, Maskinmesterskolen København, Maskinmestrenes Forening, NRGi Net, Parcelhusejernes Landsforening, Professionshøjskolen University College Nordjylland, Roskilde TS, Rybners Tekniske Skole, Selandia, SIMAC – Svendborg International Maritime Academy, Skive Tekniske Skole, Standardiseringsudvalget S-564, Statens Byggeforskningsinstitut, Svendborg Erhvervsskole, Syddansk Erhvervsskole Odense-Vejle, Syddansk Universitet – Det Tekniske Fakultet, TEC, Tech College Aalborg, TEKNIQ, Teknologisk Institut, Tradium, UL International Demko A/S og VELTEK.

teknologiske udvikling kan medføre et behov for, at der inden for EU-landene ønskes fælles regler om elektriske anlæg eller elektriske installationer.
--

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Det foreslås i § 1, at loven gælder for elektriske anlæg og elektriske installationer, hvor spændingen er så høj eller strømstyrken så stor, at der kan opstå fare. Loven gælder endvidere for elektrisk materiel.

Som noget nyt er det fundet hensigtsmæssigt at indsætte et anvendelsesområde for loven for at skabe klarhed om, hvornår loven finder anvendelse. Loven finder således anvendelse på alle elektriske anlæg og alle elektriske installationer, hvor spændingen er så høj eller strømstyrken så stor, at der kan opstå fare. Det fremgår af definitionerne i lovforslagets § 2, stk. 1-2, hvad der forstås ved elektriske anlæg og elektriske installationer.

Fare ved elektriske anlæg og elektriske installationer kan opstå ved fejlstrøm, overbelastning eller ved kortslutning. Fejlstrøm kan fx forårsages af afledning fra defekt elektrisk materiel og kan medføre risiko for elektrisk stød. Ved overbelastning eller kortslutning bliver de termiske påvirkninger så store, at der kan opstå brand. Overbelastning kan fx ske ved tilslutning af for meget elektrisk materiel på én gang, således at installationen overbelastes.

Loven finder endvidere anvendelse på elektrisk materiel. Det fremgår af definitionen i § 2, stk. 3, hvad der forstås ved elektrisk materiel.

Til § 2

Det foreslås i *stk. 1*, at der ved elektriske anlæg i denne lov forstås alle anlæg til produktion, transmission, distribution og lagring af elektrisk energi samt baneanlæg. Elektriske anlæg er både høj- og lavspændingsanlæg og er ikke afgrænset af en spændingsgrænse.

Det fremgår af den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel § 2, stk. 1, at der ved stærkstrømsanlæg forstås: Elforsyningsanlæg med alle tilsluttede installationer og brugsgenstande, hvor spændingen er så høj eller strømstyrken så stor, at der kan opstå fare. Efter bestemmelsens stk. 2 forstås ved elforsyningsanlæg: Anlæg til produktion, transmission og distribution af elektricitet.

Begreberne højspændingsanlæg og lavspændingsanlæg er defineret i § 2, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 177 af 20. marts 1995 om administration m.v. af stærkstrømsloven. Ved højspændingsanlæg forstås: Stærkstrømsanlæg, hvor den nominelle spænding overstiger 1.000 V vekselspænding eller 1.500 V jævnspænding. I bekendtgørelsens § 2, stk. 4, er lavspændingsanlæg defineret som: Stærkstrømsanlæg, hvor den nominelle spænding er højst 1.000 V vekselspænding eller 1.500 V jævnspænding.

I bemærkningerne til § 2 i den gældende lov er det anført, at stærkstrømsanlæg er et funktionelt begreb, som ikke entyd-

digt kan afgrænses. Et stærkstrømsanlæg kan ikke defineres inden for eller over en vis spændingsgrænse. Det afgørende er, at der kan opstå fare.

Et elektrisk anlæg kan ligeledes efter lovforslaget ikke defineres inden for eller over en vis spændingsgrænse.

Med henblik på at klargøre begreberne og modernisere sproget i loven foreslås det, at begrebet elektriske anlæg defineres særskilt. Begrebet stærkstrømsanlæg anvendes derfor ikke i lovforslaget, idet begrebet delvist erstattes af begrebet elektriske anlæg, som defineres som alle anlæg til produktion, transmission, distribution og lagring af elektrisk energi samt baneanlæg.

Elforsyningsnettet i Danmark er opbygget med højspændingsnet, bestående af transmissionsnet og distributionsnet, der fører elektricitet frem til transformestationer.

Alle former for anlæg, der producerer el, vil være omfattet af lovforslaget. Et anlæg kan således også være et monteret solcelleanlæg, en generator, en vindmølle mv. Både stationære og mobile anlæg er omfattet af loven. Fx anvendes mobile generatoranlæg på festivalpladser og på større byggepladser. Det forekommer også, at man anvender midlertidige testanlæg, hvortil der sættes højspænding.

I tråd med den tekniske udvikling omfatter elektriske anlæg også anlæg til lagring af elektrisk energi. Baggrunden herfor er, at der generelt i Europa er en tendens til i højere grad at gå over til at anvende vedvarende energiformer ved produktion af elektricitet frem for traditionel produktion som fx kul- og atomkraft, hvilket indebærer større udsving i produktionen af elektricitet. Dette kan medføre, at der i perioder med overproduktion tabes billig vedvarende energi, samt at der i perioder med underproduktion vil være behov for at dække elforbruget med energi produceret fra fossile brændsler, hvilket er en samfundsmæssigt omkostningstung løsning. Hensynet til en samfundsøkonomisk produktion og distribution af elektricitet vil derfor på baggrund af øgede udsving i den danske produktion af elektricitet, fx som følge af øget anvendelse af vindkraft, i årene fremover kunne begrunde, at der vil skulle etableres anlæg til lagring af elektrisk energi.

Elektriske anlæg omfatter endvidere baneanlæg, herunder fx jernbaneanlæg, letbaneanlæg, metroanlæg og S-baneanlæg. Det vil sige, at fx koblings-, omformer- og transformestationer samt kørestrømsanlæg, der forsyner et jernbaneanlæg, er omfattet af definitionen i forslaget stk. 1.

Efter det foreslåede *stk. 2*, forstås ved elektriske installationer i denne lov hele installationen fra det elektriske anlæg frem til og med tilsluttet elektrisk materiel og ledninger bortset fra elektriske installationer på skibe, mobile offshoraneanlæg, i luftfartøjer, i kørekøjer, der anvendes på jernbaneanettet, samt elektriske installationer i motorkøretøjer, der er beregnet til drift af motorkøretøjet bortset fra eldrevene motorkøretøjers ladestik.

Med henblik på at klargøre begreberne og modernisere sproget i loven foreslås det, at begrebet elektriske installationer defineres særskilt. I lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel § 2, stk. 1, defineres begrebet stærkstrømsanlæg som elforsyningsanlæg med alle tilsluttede installationer og brugsgenstande, hvor spændingen er så høj eller strømstyrken så stor, at der kan opstå fare. I lovforslaget anvendes begrebet stærkstrømsanlæg ikke, da det erstattes delvist af begrebet elektriske installationer.

Forbrugernes elektriske installationer er normalt forbundet til elforsyningsnettet ved, at en stikledning fra ejendommen tilsluttes i et kabelskab, der fx kan være placeret ved vejen. Herved sker der fast tilkobling til det elektriske anlæg, som defineret i det foreslåede stk. 1. Den elektriske installation omfatter hele installationen fra forsyningspunktet og frem til og med tilkoblet elektrisk materiel. Hvis elektrisk materiel er tilsluttet, regnes det som en del af installationen. Fx vil et tilsluttet belysningsarmatur blive en del af installationen.

Elektriske installationer i alle private og offentlige bygninger er omfattet af loven. Dette gælder installationer i både beboelsejendomme og erhvervejendomme. Elektriske installationer i præfabrikerede huse, i husbåde og i campingvogne er også omfattet af definitionen i forslagens stk. 2. Ligeledes er elektriske installationer på campingpladser og lignende samt midlertidige installationer, blandt andet på byggepladser, udstillinger og festivalområder, omfattet af definitionen.

Elektriske installationer på faste offshoreanlæg er omfattet af den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel, og de er ligeledes omfattet af lovforslaget. Det fremgår af § 2 i lov om sikkerhed m.v. for offshoreanlæg til efterforskning, produktion og transport af kulbrinter, jf. lovbekendtgørelse nr. 520 af 13. maj 2013, hvad der forstås ved faste offshoreanlæg.

Det fremgår af § 7, stk. 4, i den gældende stærkstrømslov, at Sikkerhedsstyrelsen kan undtage visse grupper af stærkstrømsanlæg og elmateriel fra stærkstrømsbekendtgørelsens bestemmelser. I bemærkningerne til § 7, stk. 4, i lovforslaget til ny stærkstrømslov, nr. 236/1992, er det blandt andet anført, at installationer og udstyr i skibe og luftfartøjer samt de fleste installationer og udstyrsgenstande i biler, undtages. I henhold til § 1, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 177 af 20. marts 1995 om administration m.v. af stærkstrømsloven gælder bekendtgørelsen ikke for motorkøretøjers egne elektriske installationer og udstyr samt flyvemaskiner og skibes egne elektriske installationer og udstyr ved brug om bord.

For så vidt angår elektriske installationer på skibe fastsætter Søfartsstyrelsen på nogle områder bestemmelser om skibes bygning, udstyr og drift. Af historiske grunde fastsættes de tekniske krav på en række vigtige områder, fx skibes skrog, maskineri, el og automatik, imidlertid af de såkaldte klassifikationsselskaber. En række internationale konventioner, EU-direktiver og Søfartsstyrelsens regulering kræver således, at skibene på disse områder lever op til de krav, som fastsættes af klassifikationsselskaberne. Skibes egne elektriske installationer er således ikke omfattet af definitionen i forslagens stk. 2.

Elektriske installationer på mobile offshoreanlæg, er ikke omfattet af definitionen i forslagens stk. 2. Ved et mobilt offshoreanlæg forstås et anlæg, der kan flyttes ved forsejling eller bugsering. Det følger af bekendtgørelse nr. 830 af 27. juni 2013 om mobile offshoreanlæg m.v., at elektriske installationer og elektrisk materiel på mobile offshoreanlæg skal være i overensstemmelse med anerkendte normer og standarder på offshoreområdet, jf. § 83, stk. 2, og § 5 i bekendtgørelsen.

For så vidt angår elektriske installationer i luftfartøjer hører disse under Trafikstyrelsen. Luftfartøjer, der er EU-certificerede, reguleres af EU. Et luftfartøjs luftdygtighed rækker fra den indledende godkendelse af et nyt luftfartøj til løbende at sikre et luftfartøjs sikkerhedsstandarder. De fleste nye luftfartøjer, der bliver produceret i EU, bliver godkendt af EASA, hvilket giver producenten én godkendelse for hele kontinentet, som så bliver anerkendt på verdensplan. Det er Trafikstyrelsens ansvar løbende at sikre, at luftfartøjer registreret i Danmark til alle tider overholder gældende sikkerhedsstandarder. Luftfartøjers elektriske installationer er således ikke omfattet af definitionen i forslagens stk. 2.

Elektriske installationer i køretøjer, der anvendes på jernbanenettet, er ikke omfattet af definitionen, da det følger af lov om jernbane, jf. lovbekendtgørelse nr. 1249 af 11. november 2010, at køretøjer, der anvendes på jernbanenettet, skal godkendes af Trafikstyrelsen. Letbaner er ligeledes omfattet af lov om jernbane. Rullende materiel, banesystemer og udstyr hertil skal leve op til de gældende standarder på området.

Motordrevne køretøjer, der anvendes på veje, er omfattet af færdselsloven og hører dermed under Trafikstyrelsens myndighedsområde. Sådanne motordrevne køretøjer er omfattet af EU-typegodkendelsesregler og er ikke omfattet af den gældende stærkstrømslov. Med lovforslaget ændres der ikke herpå. I § 2, nr. 14 i færdselsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1386 af 11. december 2013, er motordrevne køretøjer defineret som: motorkøretøj, traktor, motorredskab og knallert. Motorkøretøjer inddeles i bil og motorcykel, jf. færdselslovens § 2, nr. 13. Motordrevne køretøjer, der ikke anvendes på veje, falder uden for færdselslovens anvendelsesområde. Visse typer af motorkøretøjer er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/42/EF af 17. maj 2006 om maskiner (maskindirektivet), som er ændret ved direktiv 2009/127/EF. Direktivet hører under Arbejdstilsynets myndighedsområde. Det foreslås derfor videreført, at elektriske installationer og elektrisk materiel i motorkøretøjer, der er beregnet til drift af motorkøretøjet, ikke er omfattet af definitionen i forslagens stk. 2.

Der skelnes mellem, om der er tale om elektriske installationer og elektrisk materiel beregnet til drift af et motorkøretøj, eller om der er tale om elektriske installationer, der udføres i forbindelse med, at et motorkøretøj indrettes til et bestemt formål, og elektrisk materiel, der anvendes i den forbindelse.

Selve indretningen af et motorkøretøj er omfattet af den gældende stærkstrømslov og er reguleret i den gældende stærkstrømsbekendtgørelse. Dette foreslås videreført med

lovforslaget. Det kan fx være indretningen af en bogbus eller en mobil klinik.

Eldrevne motorkøretøjers ladestik er omfattet af den gældende lov. Elbiler har efterhånden fået en større udbredelse, og ladestik til elbiler vil også være omfattet af lovforslaget. Ladestik, der findes i eldrevne biler, skal både overholde de bestemmelser, der gælder for selve ladestikket som et stykke elektrisk materiel og installationsbestemmelserne.

Efter det foreslåede *stk. 3*, forstås ved elektrisk materiel i denne lov materiel af en enhver art, der indgår i eller er beregnet til at indgå i eller blive tilsluttet det elektriske anlæg eller den elektriske installation bortset fra elektrisk materiel, som er særligt beregnet til brug om bord på skibe, mobile offshoreanlæg eller i luftfartøjer, i køretøjer, der anvendes på jernbanenettet, samt elektrisk materiel i motorkøretøjer, der er beregnet til drift af motorkøretøjet, bortset fra ladestik, der er beregnet til at indgå i eldrevne motorkøretøjer.

I § 2, stk. 3, i den gældende stærkstrømslov er elmateriel defineret som maskiner, apparater og materiel af enhver art, der indgår i eller er beregnet til at indgå i stærkstrømsanlæg.

Begrebet elmateriel foreslås erstattet af begrebet elektrisk materiel. Elektrisk materiel vil efter forslaget omfatte materiel af enhver art, der indgår i eller er beregnet til at indgå i eller blive tilsluttet et elektrisk anlæg eller en elektrisk installation. Ved elektrisk materiel, der indgår i en elektrisk installation, forstås materiel, som er en del af den elektriske installation, fx et belysningsystem. I dette tilfælde skal det elektriske materiel både overholde de bestemmelser, der gælder for elektrisk materiel, og installationsbestemmelserne.

Ved elektrisk materiel, der er beregnet til at indgå i en elektrisk installation, forstås materiel, som endnu ikke er blevet en del af det elektriske anlæg eller den elektriske installation. Elektrisk materiel kan fx være fejlstrømsafbrydere, sikringer, kabler, afbrydere eller stikkontakter.

Elektrisk materiel omfatter også maskiner og apparater, der er beregnet til at blive tilsluttet det elektriske anlæg eller den elektriske installation. Med maskiner menes fx et ventilationsanlæg. Med apparater menes blandt andet apparater, der bruges i husholdningen, fx en kaffemaskine.

Elektrisk materiel, som er særligt beregnet til fx brug om bord på skibe, i luftfartøjer, eller køretøjer, der anvendes på jernbanenettet, er ikke omfattet af den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel, hvilket foreslås videreført.

For så vidt angår elektrisk materiel til brug om bord på skibe, fastsætter Søfartsstyrelsen bestemmelser om skibes bygning, udstyr og drift. Af historiske grunde er det klassifikationsselskaberne, der godkender skibe og marineudstyr. Det kan fx være en radar til et skib. En række internationale konventioner, EU-direktiver og Søfartsstyrelsens regulering kræver således, at skibene på disse områder lever op til de krav, som fastsættes af klassifikationsselskaberne. Elektrisk materiel, der er særligt beregnet til brug om bord på skibet, er således ikke omfattet af definitionen i forslagens stk. 3.

Elektrisk materiel, som fx kan anvendes både på et skib eller i en almindelig husholdning, er dog omfattet af definitionen. Det kan fx være en kaffemaskine. Selv om kaffemaskinen kan være specielt konstrueret, så den passer til brug på et skib, vil den være omfattet af definitionen. Det er derfor kun elektrisk materiel, der er særligt beregnet til brug om bord, der ikke er omfattet af definitionen i forslagens stk. 3. Tilsvarende gælder for så vidt angår materiel, der er særligt beregnet til brug i luftfartøjer, i motorkøretøjer eller i køretøjer, der anvendes på jernbanenettet.

Som nævnt følger det af bekendtgørelse nr. 830 af 27. juni 2013 om mobile offshoreanlæg m.v., at elektrisk materiel på mobile offshoreanlæg skal være i overensstemmelse med anerkendte normer og standarder på offshoreområdet, jf. § 83, stk. 2, og § 5 i bekendtgørelsen.

Der gøres en undtagelse med hensyn til ladestik, der er beregnet til eldrevne motorkøretøjer, idet sådanne ladestik er omfattet af den gældende lov. Elbiler har efterhånden fået en større udbredelse, og ladestik beregnet til at indgå i elbiler vil være omfattet af definitionen i forslagens stk. 3.

Til § 3

Det foreslås i § 3, at elektriske anlæg og elektriske installationer skal være udført og drives på en sådan måde, at de ikke frembyder fare for personer, husdyr eller ejendom.

Det fremgår af § 5 a, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 177 af 20. marts 1995 om administration m.v. af stærkstrømsloven, at stærkstrømsanlæg skal være udført og drives således, at de ikke bringer sikkerheden for personer, husdyr eller ejendom i fare.

Lovforslagets § 3 indeholder et generelt sikkerhedskrav til, hvordan elektriske anlæg og elektriske installationer skal være udført og drives. Bestemmelsen skal sikre, at alle elektriske anlæg og elektriske installationer er sikre, hvorfor kravet er bredt formuleret.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1 om betydningen af begrebet fare.

Til § 4

Det foreslås i *stk. 1*, at elektrisk materiel skal være fremstillet på en sådan måde, at det ved korrekt installation, vedligeholdelse og ved anvendelse i overensstemmelse med sit formål under forudseelige forhold, ikke frembyder fare for personer, husdyr eller ejendom.

Det fremgår af § 10, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 177 af 20. marts 1995 om administration m.v. af stærkstrømsloven, at elektrisk materiel skal være fremstillet på en sådan måde, at det ikke bringer sikkerheden for personer, husdyr eller ejendom i fare, hvis det er rigtigt installeret og vedligeholdt og anvendes i overensstemmelse med dets formål.

Lovforslagets § 4 indeholder et generelt sikkerhedskrav til, hvordan elektrisk materiel skal være fremstillet. Det skal sikre, at elektrisk materiel på det danske marked er fremstillet på en sikker og korrekt måde og kan anvendes sikkert af brugeren. Kravet skal altid være opfyldt ved fremstillingen af elektrisk materiel, uanset om der findes regler eller stan-

darder for materiellet. Det elektriske materiel skal være fremstillet enten til den brug, som fremgår af vejledningen til materiellet, eller den anvendelse, som materiellets design eller konstruktion bestemmer.

Det elektriske materiel skal fremstilles på en sådan måde, at der er sikret beskyttelse mod de farer, som bliver fremkaldt af temperaturer, lysbuer eller udstrålinger. Fare kan også forårsages af ydre påvirkninger eller af direkte eller indirekte berøring. Fx kan konstruktionen af elektrisk materiel indebære, at materiellet bliver overophedet med fare for brand til følge. Fare ved elektrisk materiel kan endvidere indebære risiko for elektrisk stød.

Til § 5

Det foreslås i *stk. 1*, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om sikkerhed for udførelse og drift af elektriske anlæg, udførelse og drift af elektriske installationer, elektrisk materiel, og udførelse og drift af andre anlæg i nærheden af eller i forbindelse med elektriske anlæg eller elektriske installationer.

Bemyndigelsen tænkes blandt andet anvendt til at fastsætte nærmere regler, der uddyber sikkerhedskravet i forslaget §§ 3 og 4.

I henhold til § 7 i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel kan ministeren fastsætte bestemmelser i en stærkstrømsbekendtgørelse om elsikkerhed for udførelse og drift af stærkstrømsanlæg, herunder produktion, transmission og distribution af elektricitet, for elinstallationer og elmateriel, og for udførelse og drift af andre anlæg i nærheden af eller i forbindelse med stærkstrømsanlæg.

Bemyndigelsen er anvendt til at fastsætte stærkstrømsbekendtgørelsen, som er opdelt i afsnit, der fx omhandler udførelse af elforsyningsanlæg, drift af elforsyningsanlæg, arbejde ved elforsyningsanlæg, elektriske installationer og højspændingsinstallationer.

Som omtalt i afsnit 3.2 i de almindelige bemærkninger er det hensigten, at der skal udarbejdes en række nye bekendtgørelser om sikkerhedstekniske krav for elektriske anlæg, elektriske installationer og elektrisk materiel. Forskellen fra reglerne i dag er, at der ikke vil blive fastsat detaljerede krav på områder, hvor der findes standarder, som sikrer det fornødne sikkerhedsniveau.

Særligt for området for udførelse og drift af elektriske anlæg til produktion, transmission, distribution og lagring af elektrisk energi og baneanlæg vil der ligeledes blive fastsat regler om fx indberetningspligt for driftsledere om ulykker af elsikkerhedsmæssig karakter, som har forbindelse med anlægget, i lighed med de gældende regler herom. Det er samtidig hensigten, at bemyndigelsen kan anvendes til at fastsætte undtagelser fra krav, der stilles til driften af et elektrisk anlæg, fx en husstands vindmølle eller et solcelleanlæg, hvor det ikke er nødvendigt af hensyn til den tekniske sikkerhed at stille kravene. Det drejer sig fx om kravene om, at der skal være ansat en driftsleder, som er godkendt af

Sikkerhedsstyrelsen, og at der for visse anlæg skal etableres et kvalitetsledelsessystem.

Bemyndigelsen til at fastsætte regler om udførelse og drift af andre anlæg i nærheden af eller i forbindelse med elektriske anlæg eller elektriske installationer anvendes fx til at fastsætte sikkerhedsregler for bygningsarbejde, vejarbejde, landbrugsarbejde m.m. i nærheden af elektriske anlæg. Det kan vise sig nødvendigt af hensyn til den tekniske sikkerhed at fastsætte krav til udførelse og drift af andre typer anlæg i nærheden af eller i forbindelse med elektriske anlæg eller elektriske installationer. Der vil ikke blive fastsat krav om dokumentation for disse anlæg.

Det foreslås i *stk. 2*, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte krav om dokumentation for udførelse og drift af elektriske anlæg og elektriske installationer samt for elektrisk materiel, jf. *stk. 1*, nr. 1-3.

Som noget nyt kan erhvervs- og vækstministeren tillige fastsætte krav om dokumentation for både elektriske anlæg, elektriske installationer og elektrisk materiel. Det vil være nødvendigt at fastsætte regler om et sådant dokumentationskrav, når de nye bekendtgørelser forventes at give fleksible muligheder for fx at udforme et anlæg eller en installation efter europæiske eller internationale standarder eller på andre måder, der lever op til de grundlæggende sikkerhedskrav, når der ikke er fastsat regler på området. Det er intentionen, at Sikkerhedsstyrelsen vil udvikle et elektronisk indberetningssystem, hvor dokumentationen kan indberettes af virksomheden. Der stilles i autorisationslovgivningen i dag krav om, at elinstallationsvirksomheder i deres kvalitetsledelsessystemer skal registrere oplysninger om slutaftprøvnings på elinstallationer. Dermed udarbejdes der allerede i dag dokumentation knyttet til den enkelte elinstallation, hvorfor det vurderes, at de krævede basisoplysninger allerede til dels er omfattet af virksomhedens opbevaringspligter i det lovpligtige kvalitetsledelsessystem, der udspringer af lov nr. 401 af 28. april 2014 om autorisation af virksomheder på el-, vvs- og kloakinstallationsområdet.

Det foreslås i *stk. 3*, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler med henblik på gennemførelse af EU-regulering om elektrisk materiel.

I henhold til § 9 i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel kan der i stærkstrømsbekendtgørelsen fastsættes regler med henblik på gennemførelse af EU-regler om elmateriel.

Bemyndigelsen har været anvendt til at implementere Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/95/EF af 12. december 2006 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om elektrisk materiel bestemt til anvendelse inden for visse spændingsgrænser (lavspændingsdirektivet), Rådets direktiv af 15. februar 1982 82/130/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende elektrisk materiel til anvendelse i eksplosionsfarlig atmosfære i grubegasholdige miner og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/9/EF af 23. marts 1994 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om materiel og sikrings-

systemer til anvendelse i eksplosiv atmosfære (ATEX-direktivet).

Det er hensigten, at bemyndigelsen vil blive anvendt til at fastsætte regler med henblik på at gennemføre eventuelle ændringer af de ovenfor nævnte direktiver og til at fastsætte regler med henblik på at gennemføre anden tilsvarende EU-regulering om elektrisk materiel. Den er således begrænset til dette område.

Til § 6

Det foreslås i *stk. 1*, at Sikkerhedsstyrelsen i særlige tilfælde kan dispensere fra krav i regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1. Sikkerhedsstyrelsen kan fastsætte vilkår for dispensationen.

Efter § 7, stk. 2, i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel kan Sikkerhedsstyrelsen dispensere fra bestemmelser i stærkstrømsbekendtgørelsen. Muligheden for dispensation fremgik før 1993 i stærkstrømsreglementets administrative bestemmelser, men muligheden blev fundet så væsentlig, at den blev indført i selve loven i 1993.

Bestemmelsen giver en udtrykkelig hjemmel til dispensationsadgang fra regler fastsat i medfør af forslaget § 5, hvis forholdene taler herfor. Der kan dog kun dispenseres i konkrete tilfælde og ikke for at løse generelle problemstillinger, der bør løses via generelle forskrifter. Det er derfor ikke muligt at give dispensationer, der har et generelt sigte.

Dispansationsansøgninger behandles altid efter udarbejdelse af en risikovurdering og vurderes konkret og individuelt. Der kan lægges vægt på, at risikovurderingen viser, at der ikke er en risiko, eller at der er en lav risiko ved forholdet. Der kan ligeledes lægges vægt på, at der er særlige forhold i Danmark, der kan begrunde en dispensation. For at kunne behandle en ansøgning om dispensation bør ansøgningen oplyse om de faktiske omstændigheder, fx installationens udførelsestidspunkt, forhold omkring beskyttelse mod elektrisk stød, anvendelse, udbredelse, antal tilslutningssteder, pladsforhold, placering i forhold til omgivelser osv. Derudover bør ansøgningen indeholde begrundelsen, fx hvorfor det ikke er muligt at udføre installationen i overensstemmelse med gældende regler, hvad der er foretaget for at opnå et tilsvarende sikkerhedsniveau samt en eventuel tids-horisont. Andre relevante oplysninger kan være fx tilsyns-rapporter, fotos eller tegninger.

En dispensation kan enten være tidsbegrænset eller permanent. En tidsbegrænset dispensation gives normalt, hvis det ikke er muligt at opfylde installationsbestemmelserne inden for en given tidsfrist, fx i forbindelse med kravet om supplerende beskyttelse med fejlstrømsafbryderen i eksisterende installationer. En permanent dispensation gives typisk, hvis det ikke er muligt eller hensigtsmæssigt at opfylde installationsbestemmelserne.

Der kan i forbindelse med, at dispensationen gives, stilles vilkår for dispensationen. Det kan fx være et afstandskrav, placering af materiel eller krav om nedgravning af kabler under færdigt terræn. Det er Sikkerhedsstyrelsen, der vurde-

rer, om der skal stilles vilkår, som betingelse for, at dispensation kan gives.

Det bemærkes, at Sikkerhedsstyrelsen kun kan dispensere fra regler udstedt i medfør af § 5 og ikke fra standarder.

Det foreslås i *stk. 2*, at Sikkerhedsstyrelsen i særlige tilfælde, hvor forholdene gør det nødvendigt, kan stille særlige sikkerhedskrav, som afviger fra krav i regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1, nr. 1-4, eller stille krav om særlig mærkning eller vejledning vedrørende elektriske anlæg, elektriske installationer og elektrisk materiel.

Efter § 7, stk. 3, i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel, kan Sikkerhedsstyrelsen i tilfælde, hvor forholdene gør det nødvendigt, stille særlige sikkerhedskrav, som afviger fra eller går ud over, hvad der er bestemt i stærkstrømsbekendtgørelsen eller stille krav om særlig mærkning eller særlig vejledning vedrørende stærkstrømsanlæg og elmateriel. Muligheden for at stille særlige sikkerhedskrav fremgik før 1993 af stærkstrømsreglementets administrative bestemmelser, men blev fundet så væsentlig, at den blev indført i selve loven.

Det foreslåede stk. 2 giver mulighed for at stille særlige sikkerhedskrav til både elektriske anlæg, elektriske installationer og elektrisk materiel, hvor reglerne fastsat i medfør af § 5 ikke er tilstrækkelige til at opfylde de generelle sikkerhedskrav i forslaget §§ 3 og 4.

Der kan kun stilles særlige sikkerhedskrav i konkrete tilfælde og ikke for at løse generelle problemstillinger, der bør løses via generelle forskrifter. Det er derfor ikke muligt at stille særlige sikkerhedskrav, der har karakter af generel lovgivning. Muligheden for at stille særlige sikkerhedskrav vil være særligt relevant i de tilfælde, hvor sikkerhedskravene ikke er fulgt med den teknologiske udvikling, og hvor der er behov for at undgå en mulig fare, som de gældende regler ikke tager højde for. Bestemmelsen har tidligere været anvendt til at stille særlige krav om mekanisk beskyttelse af installationer på et diskotek, hvor særlige forhold har gjort sig gældende og i forhold til opdeling af lysinstallationer på en indendørs gokartbane.

For at kunne stille særlige sikkerhedskrav, der afviger fra regler fastsat i medfør af § 5, skal Sikkerhedsstyrelsen udarbejde en risikovurdering, der kan klarlægge årsagen til, at det er nødvendigt at fastsætte særlige sikkerhedskrav. Der foretages altid en konkret og individuel vurdering, hvor der fx kan lægges vægt på, om risikovurderingen viser, at der er en stor risiko eller en ukendt risiko. Der kan ligeledes lægges vægt på, at der er særlige forhold i Danmark, der nødvendiggør strengere sikkerhedskrav.

Derudover giver bestemmelsen også mulighed for at stille krav om særlig mærkning eller vejledning vedrørende elektriske anlæg, elektriske installationer og elektrisk materiel. Det kan fx være mærkning om fare eller vejledning om særlige forhold.

Til § 7

Det foreslås i *stk. 1*, at den, der udfører eller driver elektriske anlæg og elektriske installationer skal følge regler fast-

sat i medfør af § 5, stk. 1, nr. 1-2. Er der i regler fastsat i medfør heraf henvist til standarder, anses sikkerhedskravet i § 3 for opfyldt, hvis de fastsatte regler og de standarder, som reglerne henviser til, er fulgt.

Det følger af § 5 a, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 177 af 20. marts 1995 om administration m.v. af stærkstrømsloven, at stærkstrømsanlæg skal opfylde de tekniske bestemmelser, der er fastlagt i stærkstrømsbekendtgørelsen for de enkelte typer anlæg.

Forslagets stk. 1 fastlægger, at hvis der er fastsat regler i medfør af lovforslagets § 5, stk. 1, nr. 1-2, skal den, der udfører eller driver elektriske anlæg og elektriske installationer følge disse regler. Det fastlægges endvidere, at hvis der i disse regler er henvist til standarder, vil sikkerhedskravet i § 3 blive anset for opfyldt, hvis den, der udfører eller driver elektriske anlæg og elektriske installationer har fulgt de fastsatte regler og de standarder, som reglerne henviser til.

Det betyder fx, at den, der udfører en installation, kan vælge at udføre installationen efter regler fastsat i medfør af § 5 og de standarder, der her er henvist til, hvorefter sikkerhedskravet i lovforslagets § 3 vil blive anset for opfyldt.

Det foreslås i *stk. 2*, at hvis standarder som nævnt i *stk. 1* ikke anvendes eller kun anvendes delvist, skal det kunne dokumenteres på hvilken måde, sikkerhedskravet i § 3 er opfyldt. Dokumentation skal foreligge på dansk eller engelsk.

Det følger af § 5a, stk. 5, i bekendtgørelse nr. 177 af 20. marts 1995 om administration m.v. af stærkstrømsloven, at hvis der ikke findes sådanne standarder, som nævnt i bestemmelsens stk. 3-4, skal det kunne dokumenteres på hvilken måde, sikkerhedskravet er opfyldt. Den gældende retstilstand indebærer derfor, at der reelt ikke er mulighed for at fravige en gældende standard.

Som noget nyt indføres der i forslaget *stk. 2* et princip om, at den, der udfører eller driver elektriske anlæg og elektriske installationer ikke skal være bundet til at anvende de standarder, der er henvist til i regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1, nr. 1-2. De i medfør af § 5, stk. 1, nr. 1-2 fastsatte regler vil altid skulle følges.

Dermed skabes der en valgfrihed i forhold til udførelse eller drift af elektriske anlæg og elektriske installationer for fx den enkelte projekterende og udførende virksomhed. Det betyder fx, at en elinstallatørvirksomhed kan vælge at udforme en installation efter de regler, der er fastsat i bekendtgørelser, der er udstedt i medfør af § 5 og de standarder, der er henvist til i disse bekendtgørelser og dermed leve op til sikkerhedskravet i lovforslagets § 3. Fremfor at anvende de standarder, der er henvist til i de i medfør af § 5 fastsatte regler, kan elinstallatørvirksomheden vælge en alternativ løsning, der giver et sikkerhedsniveau, som ikke frembyder fare for personer, husdyr eller ejendom. Installationen skal have mindst samme sikkerhedsniveau, som den ville have, hvis den var udført efter de standarder, der er henvist til i regler fastsat i medfør af § 5. En forudsætning for denne fleksibilitet i valg af installationsløsning er, at den udførende virksomhed dokumenterer, at sikkerhedskravet i § 3 er

opfyldt. Denne dokumentation vil skulle indberettes i det digitale indberetningssystem, som Sikkerhedsstyrelsen udvikler i forbindelse med implementeringen af det nye regelsæt.

Det foreslås endvidere i *stk. 2*, at dokumentationen skal være på dansk eller engelsk. Baggrunden herfor er Sikkerhedsstyrelsens mulighed for at kunne føre kontrol på baggrund af de indberettede oplysninger, hvilket kræver, at dokumentationen er på et forståeligt sprog. Derudover kan installationsejeren have brug for at kunne anvende dokumentationen i forhold til fremtidigt arbejde på det elektriske anlæg eller den elektriske installation, hvilket også begrundes kravet om, at dokumentationen er på enten dansk eller engelsk.

Det foreslås i *stk. 3*, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om dokumentation efter *stk. 2*.

Det er hensigten, at bemyndigelsen blandt andet vil blive anvendt til at fastsætte regler om, hvilken teknisk dokumentation, der skal udarbejdes for at dokumentere, at sikkerhedskravet er opfyldt i tilfælde, hvor der ikke anvendes standarder, der er henvist til i regler fastsat i medfør af § 5.

Den påkrævede dokumentation kan fx være tegninger og anden dokumentation for, at installationen er overstrømsbeskyttet og beskyttet under fejlforhold samt dokumentation for, at der er udført grundbeskyttelse.

Til § 8

Det foreslås i *stk. 1*, den, der fremstiller elektrisk materiel, der ikke er omfattet af regler fastsat i medfør af § 5, stk. 3, skal følge regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1, nr. 3. Er der i regler fastsat i medfør heraf henvist til standarder, anses sikkerhedskravet i § 4 for opfyldt, hvis de fastsatte regler og de standarder, som reglerne henviser til, er fulgt.

Det følger af § 10, stk. 4, i bekendtgørelse nr. 177 af 20. marts 1995 om administration m.v. af stærkstrømsloven, at det elektriske materiel, som ikke er omfattet af bekendtgørelser, der er udstedt i medfør af stærkstrømsloven til gennemførelse af EF-direktiver, skal være fremstillet i overensstemmelse med de tekniske regler i stærkstrømsbekendtgørelsen.

Forslagets *stk. 1* fastlægger, at for elektrisk materiel, som ikke er omfattet af regler fastsat i medfør af lovforslagets § 5, stk. 3, skal den, der fremstiller elektrisk materiel følge regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1, nr. 3. Det fastlægges endvidere, at hvis der i disse regler er henvist til standarder, vil sikkerhedskravet i § 4 blive anset for opfyldt, hvis den, der fremstiller elektrisk materiel har fulgt de fastsatte regler og de standarder, som reglerne henviser til.

Det betyder, at en fabrikant kan vælge at fremstille elektrisk materiel efter regler fastsat i medfør af § 5 og de standarder, der her er henvist til, hvorefter sikkerhedskravet i lovforslagets § 4 vil blive anset for opfyldt.

Det foreslås i *stk. 2*, at hvis standarder som nævnt i *stk. 1* ikke anvendes eller kun anvendes delvist, skal det kunne dokumenteres på hvilken måde, sikkerhedskravet i § 4 er opfyldt. Dokumentation skal foreligge på dansk eller engelsk.

Som noget nyt indføres der i forslagens stk. 2 et princip om, at den, der fremstiller elektrisk materiel ikke skal være bundet til at anvende de standarder, der er henvist til i regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1, nr. 3. Dermed skabes der en valgfrihed i forhold til fremstilling af elektrisk materiel, så længe det elektriske materiel har et sikkerhedsniveau, der ikke frembyder fare for personer, husdyr eller ejendom. Det elektriske materiel skal have mindst samme sikkerhedsniveau, som det ville have, hvis det var fremstillet efter de standarder, der er henvist til i regler fastsat i medfør af § 5. En forudsætning for denne fleksibilitet i valg af fremstillingsmetode er, at den, der fremstiller det elektriske materiel, dokumenterer, at sikkerhedskravet i § 4 er opfyldt.

Det fremgår af § 10, stk. 6, 1. og 2. pkt., i bekendtgørelse nr. 177 af 20. marts 1995 om administration m.v. af stærkstrømsloven, at Sikkerhedsstyrelsen eller den, som har fået overdraget at udføre markedskontrol for Sikkerhedsstyrelsen, kan kræve, at der fremlægges dokumentation for materiellets lovlighed inden en nærmere fastsat frist. Dokumentationen skal fremlægges på dansk eller engelsk.

Baggrunden for kravet i forslagens stk. 2 om, at dokumentationen skal være på enten dansk eller engelsk er hensynet til Sikkerhedsstyrelsens mulighed for at kunne føre kontrol, hvilket kræver, at dokumentationen er på et forståeligt sprog.

Det foreslås som noget nyt i *stk. 3*, at den, der fremstiller elektrisk materiel eller importerer elektrisk materiel til Danmark er ansvarlig for, at alle oplysninger, der er nødvendige for, at elektrisk materiel kan anvendes uden fare og i overensstemmelse med sit formål, er anbragt tydeligt på det elektriske materiel. Er dette ikke muligt, skal oplysningerne fremgå af en medfølgende vejledning. Oplysningerne skal være på dansk.

Det fremgår af § 10, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 177 af 20. marts 1995 om administration m.v. af stærkstrømsloven, at alle oplysninger, der er en betingelse for, at materiellet kan anvendes uden fare og i overensstemmelse med sit formål, skal være anbragt tydeligt på det elektriske materiel. Er dette ikke muligt, skal oplysningerne fremgå af en medfølgende vejledning. Oplysningerne skal være affattet på dansk.

Med forslagens stk. 3 pålægges ansvaret for, at alle oplysninger, der er nødvendige for, at elektrisk materiel kan anvendes uden fare og i overensstemmelse med sit formål, den, der fremstiller elektrisk materiel eller den, der importerer elektrisk materiel til Danmark. Som noget nyt fremgår det tydeligt, hvem der bærer dette ansvar.

Der kan være risici forbundet med at anvende elektrisk materiel. Det er derfor vigtigt af hensyn til forbrugernes sikkerhed, at elektrisk materiel er forsynet med tydelig information, så det kan anvendes efter sit formål og uden at forbrugeren udsættes for fare. Hvis det ikke er muligt at sætte vejledningen på det elektriske materiel, skal oplysningerne fremgå af en medfølgende vejledning. Forbrugeren skal kunne forstå informationen, og derfor skal oplysningerne være skrevet på dansk.

Det foreslås som noget nyt i *stk. 4*, at den, der fremstiller elektrisk materiel som samlesæt eller importerer elektrisk materiel som samlesæt til Danmark, er ansvarlig for, at der medfølger en vejledning, så det elektriske materiel overholder § 4, hvis vejledningen er fulgt. Det samme gælder tilbehørsdele til elektrisk materiel.

Det fremgår af § 10, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 177 af 20. marts 1995 om administration m.v. af stærkstrømsloven, at såfremt det elektriske materiel leveres som samlesæt, skal der medfølge en vejledning, således at materiellet er lovligt efter samlingen, hvis vejledningen er fulgt. Dette gælder også, hvis der leveres en tilbehørsdel til elektrisk materiel, uanset om tilbehørsdelen i sig selv er et stykke elektrisk materiel eller ikke.

Med forslagens stk. 4, pålægges ansvaret for, at der medfølger en vejledning den, der fremstiller elektrisk materiel, fx fabrikanten, eller den, der importerer elektrisk materiel som samlesæt til Danmark. Som noget nyt fremgår det tydeligt af lovforslaget, hvem der bærer dette ansvar.

Der gælder et tilsvarende ansvar for den, som fremstiller tilbehørsdele til elektrisk materiel eller den, som importerer tilbehørsdele til elektrisk materiel til Danmark.

Som eksempel på elektrisk materiel, der leveres som samlesæt, kan nævnes et belysningsystem til et helt rum. Her skal medfølge beskrivelse af, hvordan sammenkobling og montage skal foretages.

Det foreslås i *stk. 5*, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om dokumentation efter stk. 2.

Det er hensigten, at bemyndigelsen blandt andet vil blive anvendt til at fastsætte regler om, hvilken teknisk dokumentation der skal udarbejdes for at dokumentere, at sikkerhedskravet i lovforslagets § 4 er opfyldt i tilfælde, hvor der ikke anvendes de standarder, der er henvist til i regler fastsat i medfør af § 5.

Den påkrævede dokumentation kan fx være tegninger, testrapporter og lignende dokumentation, der viser, at det elektriske materiel lever op til sikkerhedskravet.

Til § 9

Det foreslås i *stk. 1*, at ejeren eller brugeren af et elektrisk anlæg er ansvarlig for, at anlægget overholder regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1, nr. 1 samt sikkerhedskravet i § 3.

Det fremgår af § 15 i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel, at ejeren eller brugeren af et stærkstrømsanlæg skal sørge for, at anlægget opfylder stærkstrømsbekendtgørelsens bestemmelser.

Det foreslåede stk. 1 lægger ansvaret for det elektriske anlæg på det mest naturlige ansvarssubjekt, nemlig ejeren eller brugeren af anlægget. Det er ejeren eller brugeren, der er nærmest til at bære dette ansvar, ligesom det er ejeren eller brugeren, der har bedst mulighed for at få lovliggjort anlægget, såfremt anlægget ikke overholder regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1, nr. 1 og sikkerhedskravet i § 3.

Det foreslås i *stk. 2*, at ejeren eller brugeren af et elektrisk anlæg er ansvarlig for, at anlægget drives og vedligeholdes

forsvarligt i overensstemmelse med regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1, nr. 1. Ejeren eller brugeren af et elektrisk anlæg skal lade fejl og mangler afhjælpe snarest muligt samt hurtigst muligt træffe foranstaltninger for at hindre, at fejl og mangler kan foranledige fare, jf. § 3.

Med fare menes, som anført i forslaget § 3, fare for personer, husdyr eller ejendom.

I henhold til § 5, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 177 af 20. marts 1995 er ejeren af et elforsyningsanlæg ansvarlig for, at anlægget drives af en kvalificeret driftsleder, og at det drives og vedligeholdes forsvarligt, således at anlægget ikke udsætter personer, husdyr eller ejendom for fare. Anlægget skal etableres, drives og vedligeholdes i overensstemmelse med de tekniske regler, som udstedes af Sikkerhedsstyrelsen for den type anlæg.

Regler for drift af anlæg til produktion, transmission og distribution af elektrisk energi er i dag fastsat i stærkstrømsbekendtgørelsens afsnit 5. Her er der bl.a. krav om, at driftsledelsen af anlægget varetages af en driftsleder, som er godkendt af Sikkerhedsstyrelsen.

Det vurderes at være hensigtsmæssigt, at forslaget § 9 ikke opstiller specifikke krav til driften af elektriske anlæg, men alene henviser til, at det er ejerens forpligtelse, at anlægget drives i overensstemmelse med regler fastsat i medfør af forslaget § 5, stk. 1, nr. 1.

Ligesom det er ejeren eller brugeren, der har ansvaret for anlægget, er det ligeledes ejeren eller brugeren, der har vedligeholdelsespligten efter det foreslåede stk. 2. Dette begrundes med, at ejeren eller brugeren er nærmest til at have dette ansvar. Forpligtelsen påhviler brugeren, fx lejeren, hvis det er lejeren, der har pligten til at vedligeholde anlægget, eller hvis det er lejeren, der har mulighed for at opdage fejl og mangler.

Det foreslås i *stk. 3*, at ejeren eller brugeren af et elektrisk anlæg skal udvise påpasselighed med hensyn til at afværge, at anlægget udsættes for overlast.

Forpligtelsen til at udvise påpasselighed med hensyn til at afværge, at det elektriske anlæg udsættes for overlast, påhviler ejeren af anlægget. Hvis ejeren ikke selv er bruger af anlægget, påhviler forpligtelsen brugeren, fx lejeren.

Til § 10

Det foreslås i *stk. 1*, at ejeren eller brugeren af en elektrisk installation er ansvarlig for, at installationen overholder regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1, nr. 2 samt sikkerhedskravet i § 3.

Det følger af § 15 i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel, at ejeren eller brugeren af et stærkstrømsanlæg skal sørge for at anlægget opfylder stærkstrømsbekendtgørelsens bestemmelser.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 1* medfører, at det er ejeren eller brugeren af en elektrisk installation, der skal sørge for, at installationen overholder regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1, nr. 2 og sikkerhedskravet i lovforslagets § 3. Bestemmelsen lægger dermed ansvaret for den elektriske in-

stallation på det mest naturlige ansvarssubjekt, nemlig ejeren eller brugeren af installationen. Det er ejeren eller brugeren, der er nærmest til at bære dette ansvar, ligesom det er ejeren eller brugeren, der har bedst mulighed for at få lovliggjort installationen, såfremt den ikke overholder regler fastsat i medfør af lovforslagets § 5, stk. 1, nr. 2 samt sikkerhedskravet i lovforslagets § 3.

Det foreslås i *stk. 2*, at ejeren eller brugeren af en elektrisk installation er ansvarlig for, at installationen drives og vedligeholdes forsvarligt i overensstemmelse med regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1, nr. 2. Ejeren eller brugeren af en elektrisk installation skal endvidere lade fejl og mangler afhjælpe snarest muligt samt hurtigst muligt træffe foranstaltninger for at hindre, at fejl og mangler kan foranledige fare, jf. § 3.

Det fremgår af § 5, stk. 2, 3. pkt., i bekendtgørelse nr. 177 af 20. marts 1995 om administration m.v. af stærkstrømsloven, at ejeren eller brugeren i øvrigt er forpligtet til at overholde de regler for drift og vedligeholdelse af installationer, der findes i stærkstrømsbekendtgørelsen. Det fremgår endvidere af § 5, stk. 2, 2. pkt., i bekendtgørelse nr. 177 af 20. marts 1995 om administration m.v. af stærkstrømsloven, at ejeren eller brugeren er ansvarlig for installationens og brugsgenstandes tilstand og vedligeholdelse og skal lade fejl afhjælpe snarest muligt samt foranledige, at der hurtigst muligt træffes foranstaltninger for at hindre, at fejl kan foranledige fare for personer, husdyr eller ejendom.

Ligesom det er ejeren eller brugeren, der har ansvaret for installationen, er det ligeledes ejeren eller brugeren, der har vedligeholdelsespligten, da denne er nærmest til at have dette ansvar. Ejeren eller brugeren er samtidig den nærmeste til at drive installationen forsvarligt og i overensstemmelse med regler fastsat i medfør af dette lovforslag. Både forpligtelsen til at drive installationen og vedligeholde den påhviler brugeren, fx lejeren, hvis det er lejeren, der har fået overdraget disse pligter, eller hvis det er lejeren, der har mulighed for at opdage fejl og mangler.

Det foreslås i *stk. 3*, at ejeren eller brugeren af en elektrisk installation skal udvise påpasselighed med hensyn til at afværge, at installationen udsættes for overlast.

Det følger af § 5, stk. 2, 1. pkt., i bekendtgørelse nr. 177 af 20. marts 1995 om administration m.v. af stærkstrømsloven, at ejeren eller brugeren af enhver installation, herunder også brugsgenstande med tilhørende ledninger, skal udvise påpasselighed med hensyn til at afværge, at installationen med tilhørende brugsgenstande udsættes for overlast.

Forpligtelsen til at udvise påpasselighed med hensyn til at afværge, at installationen udsættes for overlast, påhviler ejeren af installationen. Hvis ejeren ikke selv er bruger af installationen, påhviler forpligtelsen brugeren, fx lejeren.

Ejeren eller brugeren skal fx sørge for, at der ikke tilsluttes for meget elektrisk materiel til en installation, således at installationen udsættes for overlast, ligesom ejeren eller brugeren fx skal sørge for, at ledninger er intakte og ikke udsættes for belastende tryk.

Til § 11

Det foreslås i § 11, at den, der driver et elektrisk anlæg til distribution af elektrisk energi, ikke som betingelse for levering af elektricitet til forbrugerne må stille strengere sikkerhedskrav end dem, der følger af regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1.

Det følger af § 16 i den gældende stærkstrømslov, at virksomheder, der driver elforsyningsanlæg, ikke må gøre tilslutning til forsyningsnettet og forsyning til forbrugerne afhængig af strengere sikkerhedskrav end dem, der er fastsat i stærkstrømsbekendtgørelsen eller i en anden af økonomi- og erhvervsministeren med hjemmel i denne lov fastsat bestemmelse.

Elektriske anlæg omfatter efter definitionen i lovforslagets § 2, stk. 1, blandt andet anlæg til distribution af elektrisk energi.

Udbredelsen af mindre decentrale elforsyningsanlæg, som fx solcelleanlæg, har betydet, at mange forbrugere ønsker at blive tilsluttet forsyningsnettet for at levere elektricitet til nettet. Bestemmelsen har ikke til hensigt at regulere, hvilke krav der kan stilles til dem, der vil levere elektricitet tilbage til nettet, hvorfor bestemmelsen alene skal omfatte levering af elektricitet til slutbrugeren.

Til § 12

Det foreslås i *stk. 1*, at den, der driver et elektrisk anlæg, skal erstatte den skade på person eller gods, som anlægget forvolder, medmindre det godtgøres, at skaden ikke kunne være afværget gennem den agtpågivenhed og omhu, som driften af et elektrisk anlæg kræver.

Det er i § 17, stk. 1, i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel bestemt, at den, der driver et elforsyningsanlæg, skal erstatte den skade på person eller gods, som forvoldes af anlægget, medmindre det oplyses, at skadelidte selv forsætligt eller uagtsomt har hidført skaden, eller at skaden ikke kunne være afværget gennem den agtpågivenhed og omhu, som driften af et elforsyningsanlæg kræver.

Der er tale om et erstatningsansvar efter en culparegel med omvendt bevisbyrde, idet den, der driver det pågældende elforsyningsanlæg, for at være fri for erstatningsansvar skal godtgøre, at skaden ikke kunne være afværget gennem den agtpågivenhed og omhu, som driften af et elforsyningsanlæg kræver.

Ordlyden af den gældende lovs § 17, stk. 1, kan pege i retning af, at erstatningsansvaret bortfalder ved enhver uagtsomhed fra skadelidtes side. Imidlertid har domstolene fortolket denne bestemmelse således, at der sker en fordeling af ansvaret, hvis skadelidte har medvirket til skaden.

Det foreslås i *stk. 2*, at hvis skaden kan skyldes flere elektriske anlæg, hæfter alle, der driver anlæg, solidarisk over for den skadelidte, medmindre den, der driver et af de pågældende elektriske anlæg kan godtgøre, at skaden ikke kan være forårsaget af dette anlæg. De, der driver skadevoldende anlæg, hæfter i mangel af anden overenskomst lige for betaling af erstatning.

I § 17, stk. 2, i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel er det bestemt, at kan en skade skyldes flere elforsyningsanlæg, hæfter alle, der driver anlæg, for hvilke det ikke kan bevises, at skaden ikke kan være forårsaget af dem, solidarisk over for den skadelidte. De, der driver skadevoldende anlæg, hæfter i mangel af anden overenskomst, f.eks. i form af en forudgående aftale, indbyrdes lige for betaling af erstatning.

Forslagets stk. 2, fastlægger fordelingen af det erstatningsretslige ansvar og er en særregel om solidarisk ansvar.

Til § 13

Det foreslås i *stk. 1*, at Sikkerhedsstyrelsen fører kontrol med, at denne lov og regler fastsat i medfør heraf overholdes.

I henhold til § 10, stk. 1, i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel varetager Sikkerhedsstyrelsen kontrol og tilsyn med stærkstrømsanlæg og elmateriel for at sikre opfyldelsen af stærkstrømsbekendtgørelsens bestemmelser.

Sikkerhedsstyrelsen er myndighed på området for elektriske anlæg, elektriske installationer og elektrisk materiel. Det er derfor centralt, at Sikkerhedsstyrelsen kan udøve kontrol på alle områder omfattet af lovforslaget, ligesom det er gældende i dag. Der sker ikke en udvidelse af muligheden for at foretage kontrol i forhold til, hvad der gælder i dag.

Kontrol skal forstås i en bred sammenhæng, hvorunder både tilsyn, markedskontrol og markedsovervågning kan rummes. Kontrol kan således være både skrivebordskontrol og tilsyn ude på stedet. Tilsyn ude på stedet kan være på både offentlige og private ejendomme og lokaliteter. Med bestemmelsen tilsigtes der, at Sikkerhedsstyrelsen ikke er begrænset i den måde, styrelsen ønsker at føre kontrol på.

Det foreslås i *stk. 2*, at Sikkerhedsstyrelsen kan kræve at få meddelt alle de oplysninger, der er nødvendige for udførelse af kontrollen efter stk. 1. Det fastlægges samtidigt, at oplysningerne kan fås ved henvendelse til virksomheder eller personer, der projekterer, driver og udfører elektriske anlæg eller elektriske installationer, ejere og brugere af elektriske anlæg eller elektriske installationer samt alle led i omsætningen af elektrisk materiel.

I henhold til § 13, stk. 1, i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel skal ejere og brugere af stærkstrømsanlæg samt fabrikanter og forhandlere af elmateriel meddele alle oplysninger, som Sikkerhedsstyrelsen anser for nødvendige for udøvelsen af de tilsynsopgaver, der er omfattet af loven. I henhold til § 13, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 177 af 20. marts 1995 om administration m.v. af stærkstrømsloven er forhandlere, producenter og importører af elektrisk materiel forpligtede til at give alle oplysninger, der er nødvendige for at vurdere, om materiellet er lovligt. Det kan kræves, at der fremlægges overensstemmelseserklæring og teknisk dokumentation for materiel, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/95/EF af 12. december 2006 om tilnærmelse af medlemsstaternes

lovgivning om elektrisk materiel bestemt til anvendelse inden for visse spændingsgrænser, lavspændingsdirektivet.

Oplysningspligten er af væsentlig betydning for, at Sikkerhedsstyrelsen kan udføre en effektiv kontrol. Vurderingen af, hvilke oplysninger der skal indhentes i forbindelse med en kontrol, vil altid blive foretaget ud fra en proportionalitetsbetragtning. Fx kan det være ejeren, brugeren, installatøren eller andre relevante erhvervsdrivende, der ligger inde med oplysninger, som Sikkerhedsstyrelsen skal bruge for at kunne føre kontrol. Det kan også være den, der fremstiller elektrisk materiel eller dennes repræsentant.

Det bemærkes, at bestemmelsen foreslås direkte strafbelagt, jf. forslaget § 34, stk. 1, nr. 2. Om manglende overholdelse af oplysningspligten vil føre til politianmeldelse, vil bero på en konkret vurdering.

Bestemmelsen afgrænses af det almindelige forbud mod at udsætte andre for selvinkriminering, som det blandt andet kan udledes af Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 6 samt § 10 i lov nr. 442 af 9. juni 2004 om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter. Er der konkret mistanke om, at det af oplysningerne vil fremgå, at den pågældende har begået noget strafbart, kan det således ikke kræves, at oplysningerne udleveres. I et sådant tilfælde må sagen overlades til politiets efterforskning.

Det foreslås i *stk. 3*, at Sikkerhedsstyrelsen eller bemyndigede efter § 24 ikke må oplyse andre om, at Sikkerhedsstyrelsen har modtaget en anmeldelse fra en arbejdstager eller dennes repræsentant.

Ifølge § 22, stk. 2, i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel må ingen, der varetager opgaver efter lovens kapitel 4, oplyse ejeren eller brugeren af en elinstallation om, hvorvidt et tilsynsbesøg sker som følge af en anmeldelse. Tilsvarende gælder i forbindelse med kontrol hos forhandlere eller producenter af elmateriel samt ved tilsyn på elforsyningsanlæg.

I lovens bemærkninger anføres, at bestemmelsen tager sigte på at sikre anonymitet ved indberetning af mulige ulovlige forhold.

Danmark har i henhold til artikel 15, litra c i ILO konvention nr. 81 en forpligtelse til at beskytte arbejdstagere. Artikel 15, litra c er udmøntet i arbejdsmiljølovens § 79, stk. 2, hvorefter Arbejdstilsynet ikke over for arbejdsgiveren eller andre må oplyse, at Arbejdstilsynet har modtaget en klage.

I bemærkningerne til den gældende § 22, stk. 2, i stærkstrømsloven er der ikke henvist til artikel 15, litra c, i ILO konvention nr. 81. Derimod blev der i folketingsåret 1979-80 fremsat forslag til en ny lov om elektriske stærkstrømsanlæg, L 114, som ikke blev vedtaget af Folketinget. Forslagets § 21 omhandlede tavshedspligt og havde følgende formulering:

»Myndigheder og personer, der udøver opgaver efter kap. 2 og 3, samt enhver, der i øvrigt yder bistand hertil, er underkastet tavshedspligt efter borgerlig straffelov § 152 og 264 b.

Stk. 2. En ansat i eltilsynet må ikke over for ejeren eller brugeren af en elektrisk installation oplyse, om et tilsynsbesøg foretages som følge af en klage.«

I bemærkningerne til § 21 i forslaget til lov om elektriske stærkstrømsanlæg fra 1980 nævnes, at bestemmelsen er ny i stærkstrømsloven, men findes tilsvarende i arbejdsmiljølovens § 79.

Det vurderes på denne baggrund, at det er nødvendigt at sikre, at arbejdstagere også fremover anonymt kan anmelde forhold på deres arbejdsplads til Sikkerhedsstyrelsen.

Forslaget skal finde anvendelse i situationer, hvor en arbejdstager eller arbejdstagerens repræsentant anmelder arbejdsgiveren for ikke at overholde krav til elektriske installationer, elektriske anlæg eller elektrisk materiel som er fastsat i medfør af lovforslaget. I disse situationer må Sikkerhedsstyrelsen eller den bemyndigede ikke oplyse over for andre, at et kontrolbesøg sker på baggrund af en anmeldelse. Med andre menes fx arbejdsgiveren, dennes repræsentant samt pressen.

Bestemmelsen har til formål at beskytte den ansatte mod repressalier fra arbejdsgiveren, herunder særligt afskedigelse. Hvis anmelder har forladt sin ansættelse hos arbejdsgiveren, er anmelder således ikke længere omfattet af beskyttelsesloven.

Forslaget udgør en specialregel (*lex specialis*) i forhold til de almindeligt gældende regler om aktindsigt efter lov nr. 606 af 12. juni 2013 om offentlighed i forvaltningen, forvaltningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 433 af 22. april 2014 samt om underretning efter lov nr. 525 af 6. juni 2007 om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter. Såfremt en part fx har ret til aktindsigt efter forvaltningsloven, vil Sikkerhedsstyrelsen i medfør af lovforslaget være forpligtet til enten ikke at videregive eller at anonymisere enhver oplysning, der gør det muligt at identificere den arbejdstager eller dennes repræsentant, der har anmeldt overtrædelsen. Ligeledes vil det i henhold til forslaget fx ikke være tilladt for Sikkerhedsstyrelsen at videregive oplysninger om, at Sikkerhedsstyrelsen har modtaget en anmeldelse fra en arbejdstager eller dennes repræsentant i forbindelse med en eventuel underretning forud for gennemførelsen af en beslutning om iværksættelse af et tvangsindgreb efter § 5 i retssikkerhedsloven.

Bestemmelsen er ikke til hinder for at videregive oplysninger om, at Sikkerhedsstyrelsen har modtaget en anmeldelse fra en arbejdstager eller dennes repræsentant, til fx politi og anklagemyndighed i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning af strafbare forhold omfattet af dette forslag.

Oplysninger om en arbejdstager eller dennes repræsentant skal forstås i overensstemmelse med definitionen af personoplysninger i § 3, nr. 1, i lov nr. 429 af 31. maj 2000 om behandling af personoplysninger, hvorefter personoplysninger omfatter enhver form for information om en identificeret eller identificerbar fysisk person. Bestemmelsen omfatter blandt andet oplysninger, som identificerer anmelderen i form af oplysninger om dennes identitet, eller enhver oplys-

ning, der indirekte gør det muligt at udlede dennes identitet. Oplysninger, som er gjort anonyme på en sådan måde, at den registrerede ikke længere kan identificeres, er ikke omfattet af begrebet personoplysninger. Ved afgørelsen af, om en person er identificerbar, skal alle de hjælpemidler, der med rimelighed kan tænkes bragt i anvendelse for at identificere den pågældende, enten af den dataansvarlige eller af enhver anden person, tages i betragtning.

Udenfor den foreslåede bestemmelses anvendelsesområde vil gældende regler efter lov om offentlighed i forvaltningen samt forvaltningsloven finde anvendelse, hvis der er konkrete forhold, der kan begrunde, at en anmeldelse undtages fra aktindsigt.

Til § 14

Det foreslås som noget nyt i *stk. 1*, at Sikkerhedsstyrelsen i kontroløjemed kan foretage registersamkøring af oplysninger fra egne registre og offentligt tilgængelige oplysninger, der er indhentet hos andre offentlige myndigheder.

Sikkerhedsstyrelsen kan som udgangspunkt for risikobaseret kontrol foretage registersamkøring af oplysninger fra egne registre og offentligt tilgængelige oplysninger, der er indhentet hos andre offentlige myndigheder.

Bestemmelsen kan anvendes til at foretage registersamkøring af offentligt tilgængelige oplysninger fra andre myndigheder med Sikkerhedsstyrelsens egne oplysninger indsamlet i forbindelse med styrelsens kontrolaktiviteter og oplysninger fra elefversynsordningen. Der vil være tale om offentligt tilgængelige oplysninger fra andre myndigheder, såsom oplysninger fra Det Centrale Virksomhedsregister (CVR), oplysninger fra Bygnings- og Boligregistret (BBR) samt oplysninger fra Fødevarestyrelsens og Arbejdstilsynets smileyordninger. Hermed får Sikkerhedsstyrelsen adgang til at anvende stamdata om virksomheder, bygninger og boliger i Danmark samt data fra kontrolbesøg, hvor fokus blandt andet har været teknisk vedligehold og risici.

I *stk. 2* foreslås det som noget nyt, at Sikkerhedsstyrelsen i det omfang det er af væsentlig betydning for kontrollen efter § 13, stk. 1, kan indhente ikke-offentligt tilgængelige oplysninger fra offentlige myndigheder med henblik på registersamkøring i kontroløjemed.

Bestemmelsen vil give Sikkerhedsstyrelsen mulighed for at indhente ikke-offentligt tilgængelige oplysninger fra andre myndigheder med henblik på at registersamkøre disse med de oplysninger, som allerede indgår i Sikkerhedsstyrelsens datadrevne risikomodel. Formålet hermed er at kvalificere risikobilledet, således at Sikkerhedsstyrelsen bliver i stand til mere præcist at vurdere, hvilke kontrolforanstaltninger der vil være mest effektive og proportionale på et givent område.

Det foreslås, at muligheden for at indhente og registersamkøre ikke-offentligt tilgængelige oplysninger alene skal anvendes i de tilfælde, hvor det er af væsentlig betydning for Sikkerhedsstyrelsens kontrol med elektriske anlæg, elektriske installationer og elektrisk materiel. En samkøring af oplysninger i Sikkerhedsstyrelsens datadrevne risikomodel

vil ske under hensyntagen til de særlige regler i persondatalovgivningen om registersamkøring og sammenstilling i kontroløjemed, herunder reglerne om sikkerhedsforanstaltninger og logging.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 15

Det foreslås i *stk. 1*, at Sikkerhedsstyrelsen eller den, styrelsen bemyndiger dertil, til enhver tid mod behørig legitimation og uden retskendelse har adgang til offentlige og private ejendomme og lokaliteter for at tilvejebringe oplysninger til brug for gennemførelse af kontrol efter denne lov.

I henhold til § 13, stk. 2, i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel har Sikkerhedsstyrelsen mod forevisning af behørig legitimation og uden retskendelse til enhver tid adgang til alle stærkstrømsanlæg samt alle lokaliteter, hvor der fremstilles, forhandles, oplagres eller benyttes elmateriel.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at der sker en udvidelse i forhold til den rækkevidde, den gældende bestemmelse om adgang uden retskendelse har. Baggrunden herfor er, at det ikke er muligt at afgrænse præcist i hvilke lokaliteter, Sikkerhedsstyrelsen har behov for at kunne udøve myndighed.

Bestemmelsen er nødvendig for, at Sikkerhedsstyrelsen kan udføre en effektiv kontrol. Der kan fx være tale om situationer, hvor den, der har fremstillet elektrisk materiel, kan skjule dette for Sikkerhedsstyrelsen, hvis der ikke gives adgang til det sted, hvor materialet er fremstillet. Det kan ligeledes forekomme, at en ejer af fx en boliginstallation ikke vil give Sikkerhedsstyrelsen adgang til boligen, hvilket vil forhindre Sikkerhedsstyrelsen i at udføre kontrol efter dette lovforslag. Bestemmelsen kan således ikke begrænses til kun at omfatte forretningslokaler, da der også i private boliger vil være elektriske installationer, der er omfattet af lovforslaget. Dette hænger sammen med ejers eller brugers ansvar i forslagets §§ 9-10.

Anvendelsesområdet for den foreslåede bestemmelse er udvidet i forhold til, at den ikke som den nugældende bestemmelse er begrænset til at omfatte stærkstrømsanlæg eller lokaliteter, hvor der fremstilles, forhandles, oplagres eller benyttes elektrisk materiel. Bestemmelsen foreslås udvidet til at omfatte alle offentlige og private ejendomme og lokaliteter. Bestemmelsen vil typisk blive anvendt i forbindelse med kontrolbesøg hos ejere eller brugere af elektriske anlæg og elektriske installationer samt hos dem, der fremstiller elektrisk materiel, deres repræsentanter eller ved kontrolbesøg i baglokaler hos forhandlere.

Derimod er den foreslåede bestemmelses anvendelsesområde indskrænket for den genstand, som styrelsen kan bruge bestemmelsen til i forhold til den gældende lov. Det er således kun muligt for styrelsen at anvende bestemmelsen til at tilvejebringe oplysninger til brug for en kontrol. Det kan fx være en kontrol, hvor der skrives en rapport om de konstaterede fejl. Det kan også være muligheden for at udtage elek-

trisk materiel på et sted uden offentlig adgang. Det skal således være formålet med adgangen, at der skal indhentes oplysninger, der er nødvendige for kontrollen. Bestemmelsen kan anvendes på både proaktive kontrolopgaver, hvor Sikkerhedsstyrelsen har planlagt kontrolopgaven på forhånd, og reaktive kontrolopgaver, som oftest sker efter en udefrakommende begivenhed, som fx en ulykke eller en anmeldelse.

Det er ikke en forudsætning for, at Sikkerhedsstyrelsen kan få adgang efter bestemmelsen, at styrelsen har viden om, at der på stedet er farlige elektriske anlæg eller elektriske installationer eller farligt elektrisk materiel. For at styrelsen kan føre en effektiv kontrol, er det nødvendigt at få adgang til steder, hvor styrelsen ikke på forhånd ved, at der er farlige anlæg eller installationer eller farligt materiel for på den måde at indsamle viden om, hvor der kan være farlige anlæg eller installationer eller farligt materiel og derigennem tilrettelægge kontrollen så effektivt som muligt.

Om det er nødvendigt at få adgang til offentlige og private ejendomme og lokaliteter beror blandt andet på, om Sikkerhedsstyrelsen kan få tilstrækkelige oplysninger til brug for en kontrol på anden måde. Fx hvis oplysningerne frivilligt indsendes eller kan indhentes på lokaliteter, der ikke kræver særlig adgang. Hvordan kontrollen udføres mest effektivt indgår i vurderingen af, om adgang må anses for nødvendig. Der er her tale om en proportionalitetsafvejning.

Bestemmelsen gælder også for dem, som Sikkerhedsstyrelsen eventuelt bemyndiger til at udføre kontrol efter loven.

Det foreslås fastsat i *stk. 2*, at politiet om fornødent yder Sikkerhedsstyrelsen bistand.

Dette kan fx kan være aktuelt i en situation, hvor Sikkerhedsstyrelsen nægtes adgang til en lokalitet ad frivillighedens vej. Der kan i sådanne tilfælde være behov for, at politiet anvender magt for at få adgang til lokaliteten.

Til § 16

Det foreslås i *§ 16*, at Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde ejeren eller brugeren af et elektrisk anlæg eller en elektrisk installation at lade en autoriseret elinstallatørvirksomhed foretage eftersyn af anlægget eller af installationen for ejers eller brugers egen regning.

§ 11, stk. 1, i den gældende stærkstrømslov giver Sikkerhedsstyrelsen mulighed for at påbyde en ejer eller en bruger af et stærkstrømsanlæg at lade foretage eftersyn af anlægget for egen bekostning, herunder at fastsætte en frist for udbedring af fejl eller mangler ved anlægget.

Lovforslagets § 16 er den mindst indgribende påbudsmulighed, Sikkerhedsstyrelsen har i forhold til elektriske anlæg og elektriske installationer.

Bestemmelsen vil både være relevant at anvende i situationer, hvor Sikkerhedsstyrelsen har været på kontrolbesøg og i situationer, hvor Sikkerhedsstyrelsen har grund til at tro, at et anlæg eller en installation er farlig, men hvor Sikkerhedsstyrelsen ikke selv har konstateret konkrete fejl og mangler. Det kan fx være i situationer, hvor Sikkerhedsstyrelsen har foretaget kontrol i en enkelt lejlighed i en boligforening, og hvor det er sandsynligt, at en konstateret fejl i den ene lejligh-

hed vil forekomme i samtlige af boligforeningens lejligheder.

Et påbud om lade foretage eftersyn vil oftest blive meddelt den, der ejer det elektriske anlæg eller den elektriske installation. Det kan dog ud fra en konkret vurdering, fx i erhvervslejemål, være relevant at meddele påbuddet til brugeren af anlægget eller installationen. Det vil altid være den, der får meddelt et påbud, der skal betale for at få foretaget eftersyn.

Til § 17

Det foreslås i *§ 17*, at Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde ejeren eller brugeren af et elektrisk anlæg eller en elektrisk installation at få udbedret fejl og mangler ved anlægget eller installationen for ejers eller brugers egen regning.

I henhold til § 11, stk. 1, i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel kan Sikkerhedsstyrelsen give påbud til en ejer eller en bruger af et stærkstrømsanlæg om på egen bekostning at lade foretage eftersyn af anlægget, og Sikkerhedsstyrelsen kan herunder fastsætte en frist for udbedring af fejl og mangler ved anlægget.

Lovforslagets § 17 er en mere indgribende påbudsmulighed end lovforslagets § 16, da bestemmelsen kræver, at fejl og mangler ved det elektriske anlæg eller den elektriske installation udbedres af enten ejer eller bruger. Forslagets § 17 kan tænkes anvendt i sammenhæng med et påbud efter § 16, så der gives to påbud.

Bestemmelsen vil fx være relevant at anvende i situationer, hvor Sikkerhedsstyrelsen har været på kontrolbesøg og konstateret fejl og mangler ved et elektrisk anlæg eller en elektrisk installation eller i de situationer, hvor en autoriseret elinstallatør har konstateret fejl og mangler ved et anlæg eller en installation.

Et påbud om at få udbedret fejl og mangler vil oftest blive meddelt den, der ejer det elektriske anlæg eller den elektriske installation. Det kan dog ud fra en konkret vurdering, fx i erhvervslejemål, være relevant at meddele påbuddet til brugeren af anlægget eller installationen. Det vil altid være den, der får meddelt et påbud, der skal betale for at få udbedret fejl og mangler.

Til § 18

Det foreslås i *stk. 1*, at Sikkerhedsstyrelsen kan forbyde brug af elektriske anlæg og elektriske installationer, der ikke overholder regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1, nr. 1-2 eller sikkerhedskravet i § 3.

I henhold til § 11, stk. 2, 1. pkt., i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel kan Sikkerhedsstyrelsen nedlægge forbud mod brugen af et stærkstrømsanlæg, der ikke opfylder stærkstrømsbekendtgørelsens bestemmelser.

Forslagets stk. 1 er Sikkerhedsstyrelsens mest indgribende foranstaltning overfor elektriske anlæg og elektriske installationer. Forbudsmuligheden kan fx anvendes i situationer, hvor Sikkerhedsstyrelsen har konstateret, at et anlæg eller en installation ikke overholder regler fastsat i medfør af § 5,

stk. 1, nr. 1-2 eller sikkerhedskravet i § 3. Den vil også kunne anvendes i situationer, hvor der er et behov for at forbyde brug af et anlæg eller en installation i en periode, fx indtil et påbud om udbedring af fejl og mangler er efterkommet.

Det foreslås i *stk. 2*, at Sikkerhedsstyrelsen kan lade elforsyningen til det pågældende anlæg eller den pågældende installation afbryde for ejers eller brugers regning, hvis et forbud efter stk. 1 overtrædes. Sikkerhedsstyrelsen kan give påbud til den, der driver et elektrisk anlæg til distribution af elektrisk energi om at foretage afbrydelse af elforsyningen, hvis forbud efter stk. 1 overtrædes.

I henhold til § 11, stk. 2, 2. pkt., i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel kan Sikkerhedsstyrelsen lade elforsyningen til den pågældende installation afbryde eller give påbud til vedkommende elforsyningsvirksomhed om at foretage afbrydelse, såfremt styrelsen finder det nødvendigt for at sikre overholdelsen af forbuddet.

Hvis et forbud, der er meddelt efter forslaget § 18, stk. 1, ikke overholdes, kan det have alvorlige konsekvenser. Det kan derfor være nødvendigt at få afbrudt elforsyningen til en elektrisk installation eller et elektrisk anlæg. Det vil især være nødvendigt i tilfælde, hvor det farlige anlæg eller den farlige installation er tilgængelig for mange, fx installationer i vaskekældre eller installationer eller anlæg, der er offentligt tilgængelige. Sikkerhedsstyrelsen har derfor behov for kunne give påbud til den, der driver et elektrisk anlæg til distribution af elektrisk energi om at foretage afbrydelse.

Sikkerhedsstyrelsen har ikke selv mulighed for at afbryde elforsyningen og har derfor behov for hjælp til dette fra den, der driver det elektriske anlæg, som distribuerer elektrisk energi til det pågældende anlæg eller installation. Hvis den, der driver det elektriske anlæg til distribution ikke afbryder frivilligt, kan Sikkerhedsstyrelsen pålægge denne at foretage en afbrydelse.

Det foreslås i *stk. 3*, at Sikkerhedsstyrelsen kan kræve omkostninger til afbrydelse af elforsyningen refunderet af den, der har fået meddelt forbud efter stk. 1.

Sikkerhedsstyrelsen afholder i første omgang omkostningerne til afbrydelse, men det findes mest rimeligt, at disse refunderes af den, der har overtrådt et forbud om brug, da denne er direkte årsag til, at Sikkerhedsstyrelsen bliver pålagt omkostninger i forbindelse med afbrydelse.

Til § 19

Det foreslås i *stk. 1*, at Sikkerhedsstyrelsen uden betaling kan udtage elektrisk materiel til brug for kontrollen efter § 13, stk. 1.

Det fremgår af § 13, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 177 af 20. marts 1995 om administration m.v. af stærkstrømsloven, at der, for at sikre, at elektrisk materiel på det danske marked opfylder sikkerhedskravene, foretages markedskontrol efter retningslinjer, der fastlægges af Sikkerhedsstyrelsen.

Det fremgår af § 13, stk. 2, i bekendtgørelsen, at der ved kontrollen kan udtages et eller flere eksemplarer til nærmere

undersøgelse og eventuel prøvning. Materiellet kan udtages vederlagsfrit, og der udstedes kvittering for udtagne prøver.

Den foreslåede bestemmelse har ikke til hensigt at ændre på den praksis, som Sikkerhedsstyrelsen i dag følger. Der kan således udtages et eller flere eksemplarer af materiellet alt efter behov. Det vil være god forvaltningsskik at kvittere for udtagne eksemplarer. Eksemplarer kan udtages enten med henblik på, at Sikkerhedsstyrelsen selv foretager kontrol af materiellet, eller at Sikkerhedsstyrelsen sender materiellet til test på et eksternt laboratorium. Der skal til enhver tid være et formål med udtagelsen og en saglig grund til at udtage materiellet.

Udgangspunktet er, at det elektriske materiel så vidt muligt tilbageleveres efter test. Sikkerhedsstyrelsen kan dog have behov for at gemme materiellet til brug som bevis i en eventuel retssag. Materiellet kan også være så beskadiget efter prøvning, at det bliver kasseret. Ønsker den erhvervsdrivende et beskadiget elektrisk materiel tilbageleveret, vil dette dog også være muligt. Den erhvervsdrivende kan dog ikke i alle situationer forvente, at tilbagelevering vil ske, hvis materiellet er gået til grunde under prøvningen. Samme princip gælder efter produktsikkerhedslovens § 17, stk. 1. Det fremgår af denne bestemmelse, at kontrolmyndigheden til brug for vurderingen af, om et produkt er omfattet af lovens bestemmelser, og om produktet er sikkert, kan udtage prøveeksemplarer af produktet eller bestanddele heraf uden betaling. I lovens bemærkninger er det anført, at de udtagne produkter så vidt muligt returneres efter test. Hvis et produkt er defekt efter test, vil der være situationer, hvor det af bevismæssige årsager ikke er muligt at returnere produktet.

Det foreslås i *stk. 2*, at Sikkerhedsstyrelsen kan foretage eller få foretaget en teknisk undersøgelse af elektrisk materiel udtaget i medfør af stk. 1. Sikkerhedsstyrelsen kan kræve omkostningerne ved eksterne tekniske undersøgelser refunderet af den, som i forbindelse med undersøgelsen får meddelt et påbud eller et forbud efter §§ 20 og 21, stk. 1-2.

I henhold til § 14 i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel kan økonomi- og erhvervsministeren fastsætte regler om betaling af omkostninger forbundet med tilsyn og kontrol. Denne bestemmelse er anvendt til at fastsætte krav om betaling af omkostninger i bekendtgørelse om administration m.v. af stærkstrømsloven. Det fremgår således af § 9, stk. 3, samt § 13, stk. 4, i bekendtgørelse om administration af stærkstrømsloven, at hvis der ved markedskontrollen findes elektrisk materiel, der er ulovligt, eller hvis der ikke er fremlagt den krævede dokumentation for, hvorledes sikkerhedskravene er opfyldt, er producenten, fabrikanten, importøren eller forhandleren forpligtet til at betale omkostninger ved kontrollen og en eventuel tilbagekaldelse. Omkostningerne omfatter både udgifter ved udtagning, laboratorieprøvning, andre direkte udgifter og et ekspeditionsgebyr.

Det foreslås, at fremfor at omkostningerne ved kontrollen altid kan overvælttes på led i omsætningen, herunder fabrikanten, importøren eller distributøren, når materiellet er farligt, kan dette fremover kun ske, når der er meddelt et påbud eller et forbud. Det vurderes at være hensigtsmæssigt, at det

er Sikkerhedsstyrelsen, der i udgangspunktet afholder omkostninger til eksterne tekniske undersøgelser, der skønnes nødvendige for afgørelsen af, om der skal foretages indgreb, og at omkostningerne herefter kan overvælttes på den, der får meddelt et påbud eller et forbud. Det foreslås derfor, at det kun er den, der får meddelt et påbud eller et forbud, der skal afholde omkostninger, mens omkostninger til eksterne tekniske undersøgelser, der ikke fører til et påbud eller forbud, dækkes af Sikkerhedsstyrelsen. Baggrunden herfor er at opnå en øget regelefterlevelse samt at ensrette reglerne med det generelle produktsikkerhedsområde samt fyrværkeriområdet, således at virksomheder behandles ens, uanset hvilke regler deres produkter er omfattet af.

Efter den foreslåede bestemmelse er det således ikke længere muligt at opkræve omkostninger for udtagning, tilbagekaldelser, andre direkte omkostninger eller et ekspeditionsgebyr. Ligeledes vil det ikke være muligt at få omkostninger til tekniske undersøgelser refunderet, når Sikkerhedsstyrelsen selv undersøger produktet.

Den foreslåede bestemmelse kan kun anvendes i forhold til elektrisk materiel.

Til § 20

Det foreslås som noget nyt i § 20, at Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde, at der foretages afhjælpning af fejl og mangler ved elektrisk materiel, der ikke overholder regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1, nr. 3 eller sikkerhedskravet i § 4.

Muligheden for at påbyde afhjælpning er mindre indgribende end et forbud efter den foreslåede § 21, stk. 1. Det vil være relevant at kræve afhjælpning i situationer, hvor det efter en proportionalitetsbetragtning ikke findes hensigtsmæssigt at forbyde fx salg af det elektriske materiel, hvis fejlen kan afhjælpes på en mindre indgribende måde.

Påbud om afhjælpning kan både være relevant i forhold til elektrisk materiel, som allerede er solgt til forbrugeren, og i forhold til elektrisk materiel, som befinder sig på et lager.

Til § 21

Det foreslås i *stk. 1*, at Sikkerhedsstyrelsen kan forbyde salg, udlevering, installation eller brug af elektrisk materiel, der ikke overholder regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1, nr. 3 eller sikkerhedskravet i § 4.

I henhold til § 12, stk. 2, i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel kan Sikkerhedsstyrelsen nedlægge forbud mod salg, udlevering, installation eller brug af elmateriel, der ikke opfylder stærkstrømsbekendtgørelsens bestemmelser.

Efter forslaget *stk. 1* kan Sikkerhedsstyrelsen forbyde salg, udlevering, installation eller brug af elektrisk materiel, der ikke overholder regler fastsat i medfør af § 5, stk. 1, nr. 3 eller sikkerhedskravet i § 4.

Ved salg forstås salg fra fysiske butikker, internetbutikker, på markeder eller lignende med fortjeneste for øje. Ved udlevering forstås, i modsætning til salg, materiel, der ikke er solgt med fortjeneste for øje, men som fx er udleveret gratis. Ved forbud mod installation af elektrisk materiel forstås der

forbud mod at installere materiel, som er solgt med henblik herpå.

Som ved den gældende lov kan et forbud rette sig mod enhver, og uanset om materiellet er solgt med fortjeneste for øje eller udleveret vederlagsfrit. Enhver skal forstås bredt og kan være den, der oprindeligt har solgt materiellet, eller et auktionshus, der blot formidler kontakten. Der skelnes ikke mellem erhvervsdrivende og private, da det fx vil være relevant at kunne udstede et salgsforbud over for en erhvervsdrivende, mens det er mere relevant at udstede et brugsforbud over for en privat. Der kan også træffes samme forbud over for flere parter, hvis det findes nødvendigt.

I overensstemmelse med det forvaltningsretlige proportionalitetsprincip bør der ikke bruges en mere indgribende foranstaltning end nødvendigt for at opnå formålet. Det vil altid være den, forbuddet er truffet overfor, der skal betale de udgifter, der kan være i forbindelse med at efterkomme forbuddet.

Det vil komme an på en individuel, konkret vurdering, om forbuddet er overtrådt. Det er Sikkerhedsstyrelsen, der foretager vurderingen.

Det foreslås i *stk. 2*, at Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde, at elektrisk materiel, der er omfattet af forbud efter *stk. 1*, trækkes tilbage fra markedet, tilbagekaldes fra brugerne eller destrueres.

I henhold til § 12, stk. 3, i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel kan Sikkerhedsstyrelsen påbyde forhandlere af elmateriel at tilbagetage materiel omfattet af forbud samt at tilbagekalde sådant materiel.

Forslagets *stk. 2* giver mulighed for at påbyde, at det elektriske materiel, der er omfattet af et forbud, samtidig trækkes tilbage fra markedet. Det vil sige enhver foranstaltning med henblik på at forhindre, at farligt materiel eller materiel, der ikke lever op til gældende regler, distribueres, udstilles og tilbydes brugeren.

Ligeledes er det muligt at påbyde, at elektrisk materiel tilbagekaldes fra brugeren. Med tilbagekaldelse forstås enhver foranstaltning med henblik på returnering af farligt materiel eller materiel, der ikke lever op til gældende regler, som tidligere har været leveret eller stillet til rådighed for brugeren.

Den sidste og mest indgribende foranstaltning er påbud om destruktion, idet et sådant påbud vil have væsentlige økonomiske konsekvenser for den, påbuddet rettes imod. Denne mulighed foreslås indført som noget nyt, som svarende til § 20, stk. 1, nr. 5, i lov nr. 1262 af 16. december 2009 om produktsikkerhed. Foranstaltningen findes nødvendig i de yderst sjældne tilfælde, hvor ingen af de øvrige foranstaltninger vurderes at være tilstrækkelige for at eliminere den fare, som selve det elektriske materiel udgør. Bestemmelsen kan anvendes i en situation, hvor materiellet udgør en fare i sig selv, hvorfor alene opbevaring heraf vil være til fare for personer, husdyr eller ejendom.

Den foreslåede § 21, stk. 2 forholder sig ikke til de køberetlige problemstillinger i forbindelse med returnering af materiel, der fx er påbudt tilbagekaldt.

Det foreslås i *stk. 3*, at Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde, at elektrisk materiel, der er omfattet af forbud efter *stk. 1*, frakobles.

Det følger af § 14, *stk. 4*, i bekendtgørelse nr. 177 af 20. marts 1995 om administration m.v. af stærkstrømsloven, at hvis Sikkerhedsstyrelsen skønner, at hensynet til brugernes sikkerhed kræver det, kan det bestemmes, at det pågældende materiel ikke længere må bruges. Styrelsen kan også bestemme, at sådant materiel skal frakobles og eventuelt demonteres, hvis det er fast installeret, og kan i den forbindelse pålægge autoriserede elinstallatørvirksomheder at demontere og tilbagetage fast installeret materiel.

Forslagets *stk. 3* tænkes anvendt i situationer, hvor fx et forbud mod brug ikke er tilstrækkeligt til at imødegå faren, men hvor det findes nødvendigt med yderligere foranstaltninger som frakobling af det elektriske materiel.

Det foreslås i *stk. 4*, at Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde en autoriseret elinstallatørvirksomhed at frakoble tilsluttet elektrisk materiel, hvis et påbud efter *stk. 3* ikke efterkommes. Sikkerhedsstyrelsen kan kræve omkostningen til frakobling refunderet af den, der har fået meddelt et påbud efter *stk. 3*.

Den foreslåede bestemmelse finder anvendelse i en situation, hvor den, der har fået meddelt et påbud efter forslagets *stk. 3* ikke har efterkommet påbuddet om frakobling. Her kan Sikkerhedsstyrelsen påbyde en autoriseret elinstallatørvirksomhed at foretage frakoblingen. De omkostninger, som Sikkerhedsstyrelsen har måttet bære i den forbindelse, kan kræves refunderet af den, der har fået meddelt et påbud efter forslagets *stk. 3*.

Til § 22

Det foreslås som noget nyt i § 22, at Sikkerhedsstyrelsen kan påbyde den, der har fået meddelt en dispensation med vilkår efter § 6, *stk. 1*, at overholde disse.

I § 24, *stk. 1*, nr. 2, i den gældende stærkstrømslov er det strafbelagt at tilsidesætte vilkår for dispensationer i medfør af loven eller i henhold til bestemmelser udstedt i medfør af loven.

Som noget nyt foreslås det, at en tilsidesættelse af vilkår i en dispensation efter § 6, *stk. 1* bliver påbudsbelagt fremfor strafbelagt. Begrundelsen herfor er, at det er ønskeligt, at dispensationen med vilkår overholdes, hvorfor det vurderes mere hensigtsmæssigt at anvende et påbud frem for at straf-sanktionere. Dermed får den, der har fået meddelt en dispensation med vilkår, en mulighed for at rette op på den manglende overholdelse af vilkårene for dispensationen. Dermed vil det først blive aktuelt at anmelde forholdet til politiet ved en overtrædelse af selve påbuddet. En sådan fremgangsmåde vurderes at være det mest effektive middel til at få dispensationens vilkår overholdt.

Til § 23

Det foreslås i *stk. 1*, at Sikkerhedsstyrelsen kan oplyse offentligheden om faren ved elektriske anlæg, elektriske installationer og elektrisk materiel, når der er meddelt et på-

bud eller et forbud efter §§ 16, 17, 18, *stk. 1*, 20 og 21, *stk. 1-2*.

Efter § 12, *stk. 5*, i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel kan Sikkerhedsstyrelsen offentliggøre forbud og påbud. Sikkerhedsstyrelsen kan endvidere offentliggøre meddelelser fra Europa-Kommissionen om ulovligt materiel og indgreb herimod i andre lande. Efter § 14, *stk. 5*, i bekendtgørelse nr. 177 af 20. marts 1995 om administration m.v. af stærkstrømsloven kan Sikkerhedsstyrelsen bestemme, at et forbud skal offentliggøres. Omkostningerne herved betales af første led i omsætningen i Danmark. Det kan også bestemmes, at der skal ske skiltning i butikker, udstillingsvinduer og lignende. Efter § 14, *stk. 6*, i bekendtgørelse nr. 177 af 20. marts 1995 kan Sikkerhedsstyrelsen beslutte selv at offentliggøre både forbud mod salg af ulovligt materiel, pligt til tilbagetagelse af materiel og forbud mod brug af materiel. Omkostningerne kan pålægges det led i omsætningen, som ellers skulle sørge for offentliggørelsen.

Offentliggørelsen kan ske på flere måder, fx ved at lægge oplysningerne ud på internettet, oplyse via aviser eller andre medier.

Offentliggørelsen skal indeholde informationer, der er egnede til at identificere anlægget, installationen eller materiellet. Det foreslåede *stk. 1* giver hjemmel til offentliggørelse af alle nødvendige oplysninger til identifikation af anlægget, installationen eller materiellet.

Det foreslås endvidere i *stk. 2*, at Sikkerhedsstyrelsen ved oplysninger efter *stk. 1*, kun kan videregive oplysninger, der har karakter af forretningshemmeligheder, når dette findes nødvendigt for at beskytte forbrugernes sikkerhed.

Efter den foreslåede bestemmelse påhviler det Sikkerhedsstyrelsen at sikre, at de oplysninger, der har væsentlig økonomisk betydning for den pågældende virksomhed, og som derfor kan betegnes som forretningshemmeligheder, ikke viderebringes. Sikkerhedsstyrelsen har ved vurderingen heraf pligt til at høre den berørte virksomhed og herefter foretage en vurdering af på den ene side den økonomiske betydning for virksomheden og på den anden side forbrugernes sikkerhed. I de situationer, hvor det er nødvendigt af hensyn til at beskytte forbrugernes sikkerhed, vil oplysningerne dog kunne viderebringes, selv om de indeholder forretningshemmeligheder. Der vil være tale om helt særegne situationer, hvor de oplysninger, der ikke kan betegnes som forretningshemmeligheder, ikke vil være tilstrækkelige til at sikre offentligheden den information, der gør det muligt at undgå, at der opstår fare. Omvendt vil der ikke være tale om særegne situationer, når Sikkerhedsstyrelsen er positivt vidende om, at den berørte virksomhed allerede har afværget faren for alle berørte forbrugere.

Til § 24

Det foreslås i *stk. 1*, at Sikkerhedsstyrelsen kan bemyndige andre myndigheder og private virksomheder til at udføre kontrolopgaver efter § 13, *stk. 1*, bistå Sikkerhedsstyrelsen med gennemførelse af kontrol efter § 13, *stk. 1* eller udstede

påbud eller forbud efter §§ 16, 17, 18, stk. 1, 20 og 21, stk. 1.

I henhold til § 21, stk. 1, i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel kan Sikkerhedsstyrelsen bemyndige statslige og kommunale myndigheder og efter anmodning bemyndige private foretagender og elforsyningsvirksomheder til at udføre de i kapitel 4 nævnte tilsyns- og kontrolopgaver, bistå styrelsen med gennemførelse af tilsyn og undersøgelse af stærkstrømsanlæg og give rådgivning og information om elsikkerhedsmæssige spørgsmål til elinstallatører og andre elfagfolk.

Bestemmelsen har tidligere været anvendt til at bemyndige private virksomheder til at foretage stikprøvevis kontrol af nye elinstallationer, også benævnt 10 %-tilsyn. Tidligere har der været ført tilsyn med omkring 10 % af alle nye installationer – deraf navnet 10 %-tilsyn. Efter lovforslaget vil det også fremover være muligt for Sikkerhedsstyrelsen at bemyndige private virksomheder til at foretage kontrol med elinstallationer.

Sikkerhedsstyrelsen har ligeledes tidligere anvendt hjemlen til at bemyndige en netvirksomhed for elforsyning eller et selvstændigt selskab oprettet som en del af fx Sydenergi til at varetage tilsyn med elinstallationer. Den foreslåede bestemmelse tænkes anvendt til at bemyndige andre myndigheder og private virksomheder til lignende opgaver.

Det fremgår af stærkstrømslovens § 21, stk. 2, at Sikkerhedsstyrelsen kan bemyndige de i stk. 2 nævnte myndigheder, foretagender og elforsyningsvirksomheder til at udstede påbud eller forbud.

Efter forslagets stk. 1, nr. 3, vil der være mulighed for, at den bemyndigede kan overtage flere af Sikkerhedsstyrelsens opgaver. I den forbindelse lægges der også op til, at den bemyndigede skal kunne bemyndiges til at udstede påbud eller forbud på vegne af Sikkerhedsstyrelsen.

Det foreslås i *stk. 2*, at Sikkerhedsstyrelsen i forbindelse med en bemyndigelse efter stk. 1 kan stille krav om, at myndigheden eller virksomheden er akkrediteret til inspektion. Den pågældende myndighed eller virksomhed afholder omkostningerne i forbindelse med akkrediteringen.

Det fremgår af stærkstrømslovens § 23, stk. 1, at økonomi- og erhvervsministeren i bestemmelser om tilsyn og kontrol med stærkstrømsanlæg og elmateriel, jf. § 6, nr. 2, kan foreskrive, at udførende myndigheder, private foretagender eller elforsyningsvirksomheder skal være akkrediteret til inspektion.

Det foreslåede stk. 2 sikrer, at kontrollen bliver udført af myndigheder eller virksomheder med de rette kvalifikationer og kompetencer, og at kontrollens niveau ikke svækkes ved, at Sikkerhedsstyrelsen bemyndiger andre til at foretage tilsynet.

Det foreslås i *stk. 3*, at Sikkerhedsstyrelsen i forbindelse med en bemyndigelse efter stk. 1 kan stille krav om habilitet, om tekniske kvalifikationer og om ansvarsforsikring. Sikkerhedsstyrelsen kan endvidere stille krav om, at påbud og forbud indeholder oplysning om klageadgang efter § 33, stk. 2.

Det fremgår af bekendtgørelse nr. 177 af 20. marts 1995 om administration m.v. af stærkstrømsloven § 6, stk. 4, at når tilsynet overdrages til andre i henhold til stk. 2-3, er Sikkerhedsstyrelsen berettiget til at stille krav med hensyn til de pågældendes habilitet og de tilsynsførendes tekniske kvalifikationer.

Med habilitet menes, at Sikkerhedsstyrelsen kan stille krav om, at den, der er bemyndiget efter stk. 1, ikke må varetage opgaver, der kan bringe deres habilitet i fare. Virksomheden eller myndigheden skal, såfremt den udfører opgaver, hvor der kan stilles spørgsmålstegn ved habiliteten, følge de anvisninger, der stilles af Sikkerhedsstyrelsen. Det kan fx være, hvis virksomheden samtidig er bemyndiget organ eller forsyningsvirksomhed og dermed har andre interesser end den opgave, som virksomheden er bemyndiget til at udføre for Sikkerhedsstyrelsen. Bestemmelsen tænkes også anvendt i forhold til, at Sikkerhedsstyrelsen i forbindelse med bemyndigelsen af private virksomheder kan kræve, at de almindelige forvaltningsretlige regler om habilitet følges.

Det vurderes at være rimeligt at åbne mulighed for, at Sikkerhedsstyrelsen ved bemyndigelse af en virksomhed også vil kunne stille krav om, at virksomheden tegner en ansvarsforsikring.

Er det hensigten, at bemyndigede skal udstede påbud eller forbud, kan Sikkerhedsstyrelsen stille krav om, at påbuddet eller forbuddet indeholder en klagevejledning om, at der kan klages til Sikkerhedsstyrelsen, som i dette tilfælde vil være klageinstans.

Det foreslås i *stk. 4*, at ansatte hos myndigheder og virksomheder, der er bemyndiget i henhold til stk. 1, har tavshedspligt efter straffelovens §§ 152-152 f.

Det fremgår af § 22, stk. 1, i stærkstrømsloven, at myndigheder, private foretagender, elforsyningsvirksomheder og personer, der varetager opgaver efter reglerne i kapitlerne 3 og 4 og efter § 21, samt enhver, der yder bistand hertil, har tavshedspligt efter reglerne i straffelovens §§ 152-152 f.

Den foreslåede bestemmelse skal sikre, at ansatte hos de bemyndigede efter stk. 1 er underlagt tavshedspligt på lige fod med Sikkerhedsstyrelsens ansatte, hvorved retssikkerheden for dem, kontrollen foregår hos, bevares.

Til § 25

Det foreslås i *stk. 1*, at erhvervs- og vækstministeren nedsætter Rådet for El- og Gasteknisk Sikkerhed som et uafhængigt og sagkyndigt råd. Erhvervs- og vækstministeren rådfører sig med Rådet om den sikkerhedstekniske udvikling på el- og gasområdet.

Efter § 3 i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektriske materiel nedsætter ministeren et teknisk sikkerhedsråd, som rådgiver ministeren om fastsættelse af regler på sikkerhedsområdet, herunder om regler vedrørende elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel. Det Tekniske Sikkerhedsråd rådgiver endvidere Sikkerhedsstyrelsens direktør i forbindelse med styrelsens virksomhed, herunder styrelsens virksomhed vedrørende elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel.

Det foreslås at ændre det område, som Rådet skal rådgive indenfor, ved at fokusere og afgrænse det til de af Sikkerhedsstyrelsens myndighedsområder, som kun er reguleret i dansk lovgivning. Det vil sige den del af el- og gasområdet, der er reguleret i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel og den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel, og hvor der er ikke er sket harmonisering i EU. Der er således tale om nationale regler, der har med den tekniske sikkerhed at gøre. På området for den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel er det elektriske anlæg, elektriske installationer og elektrisk materiel, der ikke er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/95/EF af 12. december 2006 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om elektrisk materiel bestemt til anvendelse inden for visse spændingsgrænser (lavspændingsdirektivet) eller Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/9/EF af 23. marts 1994 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om materiel og sikringssystemer til anvendelse i eksplosiv atmosfære (ATEX-direktivet). På området for den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel er det alle former for gasinstallationer, gasforsyningsanlæg og gasmateriel, der ikke er omfattet af gasapparatudirektivet.

Den foreslåede fokusering af Rådet vil ikke ændre på den sædvanlige involvering af øvrige interessenter, idet Sikkerhedsstyrelsen fortsat vil have fokus på interessentinddragelse, fx i forbindelse med implementering af EU-regulering.

Det foreslås endvidere at ændre Rådets opgaveportefølje. I dag er Det Tekniske Sikkerhedsråds opgave todelt. Opgaven består i både at rådgive ministeren i forbindelse med fastsættelsen af regler og at rådgive Sikkerhedsstyrelsens direktør i forbindelse med styrelsens virksomhed.

Erfaringerne har vist, at det er nyttigt at forelægge Rådet udkast til nye regler eller ændringer af regler udover den almindelige, offentlige høring. Denne opgave vil derfor fortsat være aktuel, og Sikkerhedsstyrelsen vil også fremover kunne høre Rådet forud for en offentlig høring. Ligesom det er tilfældet i dag, vil Sikkerhedsstyrelsen dog ikke være retligt forpligtet til at følge Rådets anbefalinger.

Derimod har det vist sig, at opgaven med at rådgive Sikkerhedsstyrelsens direktør i forbindelse med varetagelse af styrelsens virksomhed, herunder i forbindelse med strategiarbejder, fastlæggelse af politikker, implementering af ny lovgivning, prioritering af indsatsområder samt større ledelsesmæssige beslutninger, ikke længere er aktuel. Et rådgivende råd bør ikke være en del af denne beslutningsproces, der udelukkende har betydning for Sikkerhedsstyrelsens interne procedurer. Særligt når én af Sikkerhedsstyrelsens kerneopgaver er at overvåge elsikkerheden i Danmark. Det bør udelukkende være et anliggende mellem Sikkerhedsstyrelsen og erhvervs- og vækstministeren, som en del af det traditionelle over-underordningsforhold. Sikkerhedsstyrelsen bør derfor kun være styret af retningslinjer fra erhvervs- og vækstministeren. Sikkerhedsstyrelsen har behov for at kunne agere frit som myndighed uden at være bundet af Rådets indblanding i styrelsens daglige drift.

Det er intentionen, at Rådets opgave fremover vil være at holde sig orienteret og informeret om den el- og gassikkerhedstekniske udvikling i Danmark med henblik på, at erhvervs- og vækstministeren rådfører sig med Rådet om den sikkerhedstekniske udvikling på el- og gasområdet. Heri ligger også, at Rådet ex officio kan informere ministeren om aktuelle emner, når Rådet anser dette for nødvendigt.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.3 i de almindelige bemærkninger.

Til § 26

Det foreslås i *stk. 1*, at Rådet for El- og Gasteknisk Sikkerhed består af 10 medlemmer, som udpeges af erhvervs- og vækstministeren efter indstilling. Formanden og 4 medlemmer udnævnes blandt personer fra uddannelses- og rådgivningsverdenen og 4 medlemmer udnævnes blandt personer, der repræsenterer en bred sammensætning indenfor de relevante brancheorganisationer. Derudover udnævnes 1 medlem, der repræsenterer forbrugerinteresser. Medlemmerne skal tilsammen repræsentere et højt strategisk niveau, have en bred indsigt og have en særlig viden om el- og gasteknisk sikkerhed.

Efter § 4 i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel består Det Tekniske Sikkerhedsråd af 11 medlemmer. Medlemmerne, herunder formanden, udnævnes af ministeren, så rådet repræsenterer et alsidigt kendskab til myndighedsarbejde, teknisk sikkerhed samt virksomheds-, markeds- og forbrugerforhold. 8 af rådets medlemmer udnævnes efter indstilling fra organisationer med kendskab til og særlig interesse for regulering af teknisk sikkerhed.

Det foreslås at ændre Rådets sammensætning, så uddannelses- og rådgivningsverdenen i højere grad bliver repræsenteret, og så den bedste fagkundskab fra branchen er repræsenteret. Det ønskes med den foreslåede sammensætning at skabe en platform, hvor den teknologiske udvikling kan foregribes, og hvor vidensniveauet er højt.

Det foreslås, at formanden og 4 medlemmer udnævnes blandt personer fra uddannelses- og rådgivningsverdenen, der via deres viden og erfaring kan tilføre Rådet teknisk indsigt indenfor el- og gasteknisk sikkerhed. Derudover foreslås det, at 4 medlemmer udnævnes blandt personer, der repræsenterer en bred sammensætning indenfor de relevante brancheorganisationer, der kan tilføre Rådet en strategisk tilgang til det el- og gastekniske marked, herunder til sikkerheden. Ved valget af de 4 branchemedlemmer kan der lægges vægt på, at brancheorganisationen har en særlig tyngde og repræsenterer en stor mængde af virksomheder eller personer, og at de er udførende inden for et af Rådets kompetenceområder. Det kan fx være TEKNIQ Installatørernes Organisation, der arbejder både lokalt, regionalt og på tværs af geografi eller faglig specialisering.

Endeligt foreslås det, at 1 medlem med fokus på forbrugerinteresser udnævnes.

Det foreslås i *stk. 2*, at medlemmerne udnævnes for en periode af 4 år med mulighed for genudnævnelse. Udtræder et

medlem i løbet af perioden, udnævnes en efterfølger for resten af perioden, så rådet er fuldtalligt.

I *stk. 3* foreslås det, at Rådet selv udarbejder sin forretningsorden, som godkendes af erhvervs- og vækstministeren.

I *stk. 4* foreslås det, at Sikkerhedsstyrelsen fortsætter som sekretariat for Rådet.

Sekretariatet indkalder til møder, indsamler input til dagsorden fra medlemmerne og forestår det praktiske omkring møderne. Det er intentionen, at det fremover vil være medlemmerne, der i høj grad sætter dagsordenen.

Til § 27

Det foreslås i § 27, at Sikkerhedsstyrelsen kan tillade ekspropriation til elektriske anlæg for produktion, transmission, distribution og lagring af elektricitet, når hensynet til almenvellet kræver det. Reglerne i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom følges.

Efter § 18 i den gældende stærkstrømslov kan Sikkerhedsstyrelsen, når almenvellet kræver det, tillade ekspropriation til anlæg for produktion, transmission og distribution af elektricitet. Reglerne i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom følges.

Sikkerhedsstyrelsen kan efter den gældende lov tillade ekspropriation til nyanlæg, til udvidelse og ændring af bestående elforsyningsanlæg, til sikring af et sådant anlægs fortsatte beståen, til nødvendige supplerende foranstaltninger samt af hensyn til udnyttelse, betjening, sikker funktion og hensigtsmæssig drift af anlæggene. Der kan være tale om produktionsanlæg, transformestationer, omformerstationer, lagerpladser, affaldspladser samt over- og underjordiske ledningsanlæg med tilhørende master og andet tilbehør.

Elforsyningsanlæg er omfattet af lovforslagets definition af elektriske anlæg.

Det foreslås, at forslaget § 27 udvides til også at omfatte ekspropriation til elektriske anlæg til lagring af elektrisk energi, idet anlæg til lagring af elektrisk energi vil kunne komme til at indgå i det samlede elforsyningsystem sammen med anlæg til produktion, transmission og distribution af elektricitet. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 2, stk. 1.

Efter forslaget § 27 skal Sikkerhedsstyrelsen ved behandlingen af ansøgninger om tilladelse til ekspropriation foretage både en vurdering af forholdet til almenvellet og anlæggets sikkerhedstekniske forhold. Sikkerhedsstyrelsen skal i forbindelse med vurderingen af forholdet til almenvellet blandt andet vurdere, hvilke ejendomme respektive linjeføring og fremføringsmåde, der ud fra hensynet til almenvellet skal foretrækkes til placering af anlægget – inden for rammerne af den fysiske planlægning. I forhold til anlæggets sikkerhedstekniske forhold skal Sikkerhedsstyrelsen foretage en vurdering af, om anlægget er udformet i overensstemmelse med regler i forslaget til lov om sikkerhed ved elektriske anlæg, elektriske installationer og elektrisk materiel (el-sikkerhedsloven) og de sikkerhedstekniske regler, der senere fastsættes i medfør heraf.

For så vidt angår produktionsanlæg over 25 MW og transmissionsanlæg over 100 kV, som er godkendt af Energistyrelsen efter lov om elforsyning, og transmissionsanlæg, som er godkendt af Klima-, Energi- og Bygningsministeriet eller Energistyrelsen efter § 4 i lov om Energinet.dk, tager Sikkerhedsstyrelsen dog i almindelighed ikke stilling til, om hensynet til almenvellet kan begrunde, at anlægget skal etableres, men tager alene stilling til det konkrete valg af areal ud fra hensynet til almenvellet samt til anlæggets sikkerhedstekniske forhold. Det skyldes, at spørgsmålet om det pågældende anlægs almen nytte i disse tilfælde som udgangspunkt må anses for afklaret ved Energistyrelsens eller Klima-, Energi- og Bygningsministeriets godkendelse af, at anlægget etableres.

Sikkerhedsstyrelsen tager således ved ansøgninger om tilladelse til ekspropriation til andre typer anlæg end de nævnte både stilling til, om almenvellet kan begrunde, at anlægget etableres og det konkrete valg af areal, og stilling til anlæggets sikkerhedstekniske forhold.

Da selve ekspropriationsforretningen skal udføres efter reglerne i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom, jf. lovbekendtgørelse nr. 1161 af 20. november 2008, er dette anført i lovforslagets § 27.

Efter at Sikkerhedsstyrelsen har givet tilladelse til ekspropriation, fremsender styrelsen sagens akter til transportministeren, som nedsætter ekspropriationskommissioner.

Til § 28

Det foreslås i *stk. 1*, at når ejeren af et elektrisk anlæg til produktion, transmission, distribution og lagring af elektrisk energi med henblik på etablering af et elektrisk anlæg hertil erhverver rettighed over fast ejendom, afgøres spørgsmålet om erstatningens størrelse ved uenighed mellem rettighedshaveren og ejeren af det elektriske anlæg af en voldgiftsret, hvor hver af parterne vælger en voldgiftsmand. Kan der ikke opnås enighed mellem voldgiftsmændene, træffes afgørelsen ved kendelse afsagt af en opmand udpeget af præsidenten for vedkommende landsret.

Det følger af § 19, stk. 1, i den gældende stærkstrømslov, at en virksomhed, der driver elforsyningsanlæg, med vedkommende rettighedshaver kan indgå aftale om at erhverve rettighed over fast ejendom med henblik på etablering af et anlæg til brug for produktion, transmission eller distribution af elektricitet. Ved enighed med pågældende rettighedshaver om rettighedserhvervelsen til anlægget afgøres erstatningsspørgsmål i mangel af enighed herom af en voldgiftsret, hvor hver af parterne vælger en voldgiftsmand. Hvis der ikke kan opnås enighed mellem voldgiftsmændene, træffes afgørelsen ved kendelse afsagt af en opmand udpeget af præsidenten for vedkommende landsret.

Det kan være aktuelt at erhverve rettigheder over fast ejendom i forbindelse med, at der skal etableres anlæg til produktion eller til transmission, distribution eller lagring af elektrisk energi, jf. forslaget § 2, stk. 1.

Det foreslås, at erstatningsspørgsmålet kan afgøres af en voldgiftsret, når parterne ikke kan blive enige om erstatning

gens størrelse. Hver part har efter forslaget ret til at vælge en voldgiftsmand.

Hvis de to voldgiftsmænd ikke kan blive enige om størrelsen af erstatningen til rettighedshaveren, træffes afgørelse ved kendelse afsagt af en opmand. Det er præsidenten for vedkommende landsret, der udpeger opmanden.

Det foreslås i *stk. 2*, at opmandens kendelse om erstatning af hver af parterne ved begæring fremsat overfor opmanden inden 4 uger fra kendelsen kan indbringes for vedkommende taksationskommission efter reglerne i § 19 i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom. I øvrigt finder reglerne i § 26 i nævnte lov tilsvarende anvendelse.

Det fremgår af § 19, stk. 2, i den gældende stærkstrømslov, at erstatningsfastsættelsen af hver af parterne ved begæring fremsat overfor opmanden inden 4 uger fra kendelsen kan indbringes for vedkommende taksationskommission efter reglerne i § 19 i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom. I øvrigt finder reglerne i § 26 i nævnte lov tilsvarende anvendelse.

Forslagets stk. 2 tillægger parterne ret til at klage over opmandens kendelse om erstatning. Der fastsættes en frist på 4 uger fra kendelsen til, at parterne kan indbringe kendelsen for vedkommende taksationskommission efter reglerne i § 19 i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom, jf. lovbekendtgørelse nr. 1161 af 20. november 2008. Begæring om indbringelse af kendelsen for taksationskommissionen skal fremsættes overfor opmanden.

I øvrigt finder reglerne i § 26 i nævnte lov tilsvarende anvendelse. Det fremgår af lovens § 26, stk. 2, at spørgsmål, der kan prøves af en taksationskommission, ikke kan indbringes for domstolene, forinden taksationskommissionens afgørelse foreligger.

Til § 29

Det foreslås i *stk. 1*, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Sikkerhedsstyrelsen om forhold, som er omfattet af denne lov eller regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt.

I henhold til § 8, stk. 1, i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel kan erhvervs- og vækstministeren fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Sikkerhedsstyrelsen om forhold, som er omfattet af loven eller af regler udstedt i medfør af loven, skal foregå digitalt.

Bestemmelsen er indsat i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel ved lov nr. 1231 af 18. december 2012 om ændring af forskellige lovbestemmelser om obligatorisk digital kommunikation.

Det er tanken, at bemyndigelsen efter stk. 1 vil blive udmøntet i en bekendtgørelse, hvoraf det vil fremgå, hvem der omfattes af pligten til at kommunikere digitalt med Sikkerhedsstyrelsen, om hvilke forhold og på hvilken måde.

Den udmøntende bekendtgørelse vil bl.a. indebære, at skriftlige henvendelser mv. til Sikkerhedsstyrelsen om forhold, som er omfattet af loven eller regler, som er udstedt i medfør af loven, ikke anses for behørigt modtaget af styrelsen, hvis de indsendes på anden vis end den foreskrevne digitale måde. Samtidig vil meddelelser mv. til eller fra Sikkerhedsstyrelsen, der sendes på den foreskrevne digitale måde, anses for at være kommet frem til modtageren på det tidspunkt, hvor meddelelsen mv. er tilgængelig digitalt for modtageren. Det vil sige med samme retsvirkninger som fysisk post, der anses for at være kommet frem, når den pågældende meddelelse mv. er lagt i modtagerens fysiske postkasse.

Hvis oplysninger mv. sendes til Sikkerhedsstyrelsen på anden måde end den foreskrevne digitale måde, eksempelvis pr. brev, følger det af den almindelige vejledningspligt, jf. forvaltningslovens § 7, at styrelsen må vejlede om reglerne på området, herunder om pligten til at kommunikere på den foreskrevne digitale måde. Ved henvendelser til Sikkerhedsstyrelsen kan styrelsen stille krav om, at den pågældende oplyser en e-mailadresse, som den pågældende kan kontaktes på i forbindelse med behandling af en konkret sag eller henvendelse til styrelsen. I den forbindelse kan der også pålægges den pågældende en pligt til at underrette styrelsen om en eventuel ændring i e-mailadressen, inden den konkrete sag afsluttes eller henvendelsen besvares, medmindre e-mails automatisk bliver videresendt til den nye e-mailadresse.

På sigt kan det komme på tale at udvikle digitale løsninger, herunder selvbetjeningsløsninger til brug for kommunikation om forhold, som er omfattet af loven eller regler udstedt i medfør af loven.

I den udmøntende bekendtgørelse kan der ligeledes bl.a. fastsættes regler om, at Sikkerhedsstyrelsen kan sende visse meddelelser, herunder afgørelser, forbud og påbud mv., til virksomhedens, personens, ejerens eller brugerens digitale postkasse med de retsvirkninger, der følger af lov nr. 528 af 11. juni 2012 om Offentlig Digital Post. I den udmøntende bekendtgørelse kan der desuden fastsættes fritagelser fra pligten til digital kommunikation. Fritagelsesmuligheden tænkes bl.a. anvendt, hvor det er påkrævet at anvende en dansk digital signatur, og der er tale om en person uden dansk CPR-nummer eller en virksomhed mv. med hjemsted i udlandet, som ikke kan få en dansk digital signatur. I forbindelse med sager om dispensation fra bestemmelserne i loven og ekspropriationssager modtages der ofte store mængder dokumentation samt store plantegninger eller kort. Dette materiale kræver særligt udstyr til at scanne og printe, og indsendelsen heraf vil derfor ikke umiddelbart kunne ske digitalt. Der vil derfor blive fastsat en fritagelse således, at indsendelse af dokumentation og tegningsmateriale mv., der kræver særligt udstyr at scanne og printe samt følgebreve, fortsat kan indsendes via fysisk post.

Loven indeholder bestemmelser om kontrol hos virksomheder, personer, ejere og brugere. Efter omstændighederne kan det være aktuelt at få udleveret dokumenter eller elektrisk materiel fra virksomheder, personer, ejere eller brugere under kontrolbesøget. Et kontrolbesøg erstatter ikke kom-

munikation, der ellers ville være indsendt på papir eller Sikkerhedsstyrelsens forevisning eller udlevering af dokumentation på stedet. Det samme gør sig gældende ved virksomheders, personers, ejeres eller brugeres udlevering af dokumenter eller elektrisk materiel under besøget eller ved virksomheders eller personers fremsendelse af elektrisk materiel til brug for kontrol. Da det anses for mindre bebyrdende for virksomheder og personer frivilligt at indsende elektrisk materiel til brug for kontrollen, frem for gennemførelse af et egentligt kontrolbesøg, foregår en del af kontrollen i praksis på denne måde. Indsendelse af elektrisk materiel og eventuelle følgebrev på papir i forbindelse med kontrollen må anses som en vanlig del af kontrollen, ligesom Sikkerhedsstyrelsens fremsendelse af elektrisk materiel og følgebrev til eventuelle testlaboratorier.

Det forhold, at en virksomhed, en person, en ejer eller en bruger oplever, at den pågældendes egen computer ikke fungerer, at den pågældende har mistet koden til sin digitale signatur eller oplever lignende hindringer, som det er op til den pågældende at overvinde, kan ikke føre til fritagelse fra pligten til digital kommunikation. I så fald må den pågældende anvende en computer på et folkebibliotek eller anmode en partsrepræsentant om at varetage kommunikationen på den pågældendes vegne.

Det foreslås i *stk. 2*, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur eller lignende.

I henhold til § 8, stk. 2, i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel kan erhvervs- og vækstministeren fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur eller lignende.

Bestemmelsen er indsat i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel i 2012 i forbindelse med indførelse af obligatorisk digital kommunikation.

Det foreslås i *stk. 3*, at en digital meddelelse anses efter denne lov for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

Det følger af § 8, stk. 3, i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel, at en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

Ved adressaten for meddelelsen forstås modtageren af meddelelsen. For meddelelser, der sendes til Sikkerhedsstyrelsen, er styrelsen adressat for meddelelsen. For meddelelser, som styrelsen sender, er den pågældende virksomhed, fysiske person, ejer eller bruger, som meddelelsen sendes til, adressat for meddelelsen.

En meddelelse vil normalt anses for at være kommet frem til Sikkerhedsstyrelsen på det tidspunkt, hvor meddelelsen er tilgængelig for styrelsen. Dette tidspunkt vil normalt blive registreret automatisk i en modtagelsesanordning eller et datasystem. En meddelelse, der først er tilgængelig efter kl. 00.00, anses normalt først for modtaget den følgende dag.

En meddelelse vil normalt anses for at være kommet frem til en virksomhed, en person, en ejer eller en bruger på det tidspunkt, hvor meddelelsen er tilgængelig for den pågældende. En meddelelse vil blive anset for at være tilgængelig, selvom den pågældende ikke kan skaffe sig adgang til meddelelsen, hvis dette skyldes hindringer, som det er op til den pågældende at overvinde. Som eksempler herpå kan nævnes, at den pågældendes egen computer ikke fungerer, eller at den pågældende har mistet koden til sin digitale signatur.

Til § 30

Det foreslås i § 30, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra bemyndigede i medfør af § 24 om forhold, som er omfattet af denne lov eller af regler fastsat i medfør heraf, skal foregå digitalt. § 29, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse.

I henhold til § 8 b i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel kan erhvervs- og vækstministeren fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra elforsyningsvirksomheder eller bemyndigede i medfør af lovens § 21, stk. 1 og 2, om forhold, som er omfattet af loven eller af regler udstedt i medfør af loven, skal foregå digitalt. Lovens § 8, stk. 2 og 3, og § 8 a finder tilsvarende anvendelse.

Bestemmelsen er indsat i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel ved lov nr. 1231 af 18. december 2012 om ændring af forskellige lovbestemmelser om obligatorisk digital kommunikation.

Bestemmelsen giver mulighed for, at der også kan fastsættes regler om obligatorisk digital kommunikation i forbindelse med de opgaver, som varetages af bemyndigede i medfør af § 24.

Til § 31

Det foreslås i *stk. 1*, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om, at forskrifter udstedt i medfør af denne lov, som indeholder krav til virksomheder, elektriske anlæg, elektriske installationer og elektrisk materiel mv., og tekniske specifikationer, der henvises til i sådanne forskrifter, ikke indføres i Lovtidende.

Bestemmelsen er en videreførelse af § 23 b, stk. 1, i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel.

Bestemmelsen er indsat i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel ved lov nr. 375 af 27. maj 2008 om ændring af forskellige love på Økonomi- og Erhvervsministeriets område.

Baggrunden herfor var at sikre, at visse forskrifter og tekniske specifikationer inden for Sikkerhedsstyrelsens ressort, som hidtil havde været undtaget fra kravet om indførelse i Lovtidende, også fremover kan undtages fra indførelse i Lovtidende.

Baggrunden for undtagelse fra kravet om indførelse i Lovtidende af visse forskrifter og tekniske specifikationer, der henvises til i forskrifterne, er forskrifternes struktur og form.

Forskrifterne er primært tekniske forskrifter, der indeholder mange detaljerede tekniske krav og anvisninger.

De pågældende tekniske forskrifter og tekniske specifikationer retter sig næsten udelukkende mod snævre kredse af professionelle, der anvender forskrifterne erhvervsmæssigt. De retter sig kun i meget begrænset omfang mod privatpersoner og andre uden for de anførte professionelle kredse.

I henhold til forslaget kan ministeren fastsætte regler om, at forskrifter udstedt i medfør af loven, som indeholder krav til virksomheder, elektriske anlæg, elektriske installationer og elektrisk materiel mv., og tekniske specifikationer, der henvises til i sådanne forskrifter, ikke indføres i Lovtidende.

Det foreslås i *stk. 2*, at erhvervs- og vækstministeren fastsætter regler om, hvordan oplysning om indholdet af de forskrifter og tekniske specifikationer, der ikke indføres i Lovtidende, jf. *stk. 1*, offentliggøres.

Bestemmelsen er en videreførelse af § 23 b, *stk. 2*, i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel.

I henhold hertil kan ministeren fastsætte regler om, hvordan oplysning om indholdet af de forskrifter og tekniske specifikationer, der ikke indføres i Lovtidende, kan fås. Oplysning om indholdet af forskrifterne gives af Sikkerhedsstyrelsen, fx via styrelsens hjemmeside. Er der tale om standarder, skal de købes ved Dansk Standard.

Det foreslås i *stk. 3*, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om, at tekniske specifikationer, som ikke indføres i Lovtidende, jf. *stk. 1*, skal gælde, selv om de ikke foreligger på dansk.

Bestemmelsen er en videreførelse af § 23 b, *stk. 3*, i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel.

I henhold hertil bemyndiges ministeren til at fastsætte regler om, at de tekniske specifikationer, der henvises til i forskrifterne, og som ikke indføres i Lovtidende, efter en konkret vurdering kan undtages fra den almindeligt gældende forudsætning om, at forskrifter skal udfærdiges på dansk.

Forslaget er begrundet i, at forskrifterne i vidt omfang retter sig mod virksomheder, der arbejder i internationale, professionelt orienterede sammenhænge, hvor arbejds sproget er et andet end dansk. Det er i mange af disse tilfælde sædvanligt og ofte fagligt nødvendigt af hensyn til tekniske og sproglige nuancer mv., at de tekniske specifikationer anvendes på originalsproget, som typisk vil være engelsk. Der er således i praksis ikke et behov for, at de tekniske specifikationer foreligger på dansk, hvis de oprindeligt er affattet på et andet sprog, og oversættelse af specifikationerne ikke efterspørges.

Til § 32

Det foreslås i *stk. 1*, at udgifterne til Sikkerhedsstyrelsens virksomhed efter denne lov dækkes af afgifter, som opkræves hos den systemansvarlige virksomhed i det omfang, gebyrer og øvrige indtægter ikke dækker udgifterne. Afgiftens størrelse fastsættes på de årlige bevillingslove.

I den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel er det i § 25, *stk. 1*, fastsat, at udgifterne til Sikkerhedsstyrelsens virksomhed på elområdet dækkes af afgifter, som opkræves af de systemansvarlige virksomheder.

Med den foreslåede bestemmelse sikres det, at Sikkerhedsstyrelsens opgaver på elområdet fortsat vil være finansieret af blandt andet elafgifter. Elafgifterne fastsættes på de årlige bevillinger og er ikke en del af finansloven. Afgifterne er en del af den såkaldte PSO-afgift, som opkræves som en tarif på forbrugernes elregning. PSO står for Public Service Obligations, dvs. offentlige serviceforpligtigelser. Det omfatter de omkostninger, som Energinet.dk afholder på samfundets vegne, herunder betaling til Sikkerhedsstyrelsens omkostninger.

Det foreslås i *stk. 2*, at den systemansvarlige virksomhed opgør den forholdsvise fordeling af afgifterne efter *stk. 1* på de indenlandske forbrugere. Fordelingen skal ske på ligeligt grundlag. Afgiften opkræves hos den enkelte forbruger af det netselskab, gennem hvis net forbrugeren modtager el, og afregnes til den systemansvarlige virksomhed.

I § 25, *stk. 2*, i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel er det fastsat, at den systemansvarlige virksomhed opgør den forholdsvise fordeling af afgifterne efter *stk. 1* på de indenlandske forbrugere. Fordelingen skal ske på ligeligt grundlag. Den elforsyningsvirksomhed, gennem hvis forsyningsnet forbrugerne modtager elektricitet, opkræver afgifterne og indbetaler beløbet til den systemansvarlige, som herefter indbetaler til Sikkerhedsstyrelsen.

Ved systemansvarlig virksomhed forstås, i overensstemmelse med lov om elforsyning, en virksomhed, der har det overordnede ansvar for at opretholde forsyningsikkerhed og en effektiv udnyttelse af et sammenhængende elforsyningssystem. I dag er der kun én systemansvarlig virksomhed i Danmark (Energinet.dk), hvorfor bestemmelsen bringes i overensstemmelse hermed. Energinet.dk blev oprettet i 2005 efter fusion af blandt andet Elkraft System A/S og Eltra a.m.b.a., som indtil da var systemansvarlige virksomheder for henholdsvis Østdanmark og Vestdanmark.

Til § 33

Det foreslås i *stk. 1*, at Sikkerhedsstyrelsens afgørelser, truffet efter denne lov eller regler udstedt i medfør heraf, ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

I henhold til § 23 a, i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel kan Sikkerhedsstyrelsens afgørelser ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Forslagets *stk. 1* afskærer den administrative klageadgang fra Sikkerhedsstyrelsen til erhvervs- og vækstministeren. Den overvejende del af de afgørelser, som styrelsen vil kunne træffe om elektriske anlæg, elektriske installationer og elektrisk materiel, vil være af teknisk karakter og forudsætte betydelig teknisk indsigt på området, som det ikke kan forventes, at ministeriets departement er i besiddelse af. Det er

derfor vurderingen, at ministeriets departement typisk ikke vil kunne foretage en realitetsbehandling af eventuelle klager.

Forslagets stk. 1 afskærer ikke den almindelige adgang til at få afgørelser prøvet ved domstolene.

Det foreslås i *stk. 2*, at klager over afgørelser truffet af den, som Sikkerhedsstyrelsen i medfør af § 24, stk. 1, nr. 3, har bemyndiget til at udstede påbud eller forbud, kan indbringes for Sikkerhedsstyrelsen.

I henhold til § 17, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 177 af 20. marts 1995 om administration m.v. af stærkstrømsloven kan klager over afgørelser truffet af den, som Sikkerhedsstyrelsen har overdraget udførelsen af tilsyn eller markedskontrol til, indbringes for Sikkerhedsstyrelsen. Afgørelsen skal indeholde oplysning om klageadgangen.

I de tilfælde hvor Sikkerhedsstyrelsen har bemyndiget en myndighed eller privat virksomhed til at udføre opgaver på Sikkerhedsstyrelsens vegne, vil Sikkerhedsstyrelsen naturligt være klageinstans.

Det foreslås i *stk. 3*, at fristen for indgivelse af klage som nævnt i *stk. 2*, er 4 uger, fra afgørelsen er meddelt den pågældende.

I henhold til § 17, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 177 af 20. marts 1995 om administration m.v. af stærkstrømsloven, er fristen for indgivelse af klage 4 uger, fra afgørelsen er meddelt den pågældende.

Efter forslaget regnes klagefristen fra den dag, klagen er sendt til parten, og 4 uger frem. Fristen regnes i kalenderdage. Falder klagefristens udløb på en søn- og helligdag, anses klagen for at være fremkommet rettidigt den følgende hverdag.

Til § 34

Det foreslås generelt for hele *stk. 1*, at straffen for overtrædelse af forslagets bestemmelser er bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning. Der henvises her hovedsageligt til straffelovens kapitel 25 om forbrydelser mod liv og legeme. Der er således ikke mulighed for at idømme fængselsstraf efter bestemmelserne i forslaget.

Ved udmåling af bødens størrelse finder straffelovens § 80, stk. 2, og § 81, jf. lovbekendtgørelse nr. 871 af 4. juli 2014, anvendelse. Der kan i forbindelse med bødens størrelse fx lægges særligt vægt på den med lovovertrædelsen forbundne fare. Ved en vurdering af overtrædelsens grovhed vil det have betydning, om man ved overtrædelsen har udsat andre for fare og ikke blot, at der er konstateret en skade. Derudover skal bødens størrelse have en præventiv effekt. Skærpene omstændigheder vil særligt være gentagen overtrædelse af reglerne, antallet af forekomne skader samt den tilsigtede indtjening ved overtrædelsen.

Det foreslås som noget nyt i *stk. 1, nr. 1*, at medmindre strengere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der forsætligt overtræder §§ 3 eller 4.

Det fremgår af § 18, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 177 af 20. marts 1995 om administration m.v. af stærkstrømsloven, at

overtrædelse af bestemmelserne i bekendtgørelsen, herunder forbud og påbud, som udstedes i medfør af bekendtgørelsen, ligeledes straffes med bøde. Det fremgår endvidere af samme bekendtgørelses § 5 a, stk. 1, at stærkstrømsanlæg skal være udført og drives således, at de ikke bringer sikkerheden for personer, husdyr eller ejendom i fare. Tilsvarende fremgår det af samme bekendtgørelses § 10, stk. 1, at elektrisk materiel skal være fremstillet på en sådan måde, at det ikke bringer sikkerheden for personer, husdyr eller ejendom i fare, hvis det er rigtigt installeret og vedligeholdt og anvendes i overensstemmelse med sit formål.

De nuværende sikkerhedskrav er således strafbelagt. Med den nye formulering ønskes alene at strafbelægge forsætlig overtrædelse af sikkerhedskravet i lovforslagets §§ 3-4.

Når der kræves forsæt efter forslagets stk. 1, nr. 1, skyldes det, at §§ 3 eller 4 har en sådan karakter, at der kun bør straffes for overtrædelser i de tilfælde, hvor det var klart for den erhvervsdrivende, at bestemmelsen rent faktisk var overtrådt.

Det kan forekomme, at et elektrisk anlæg, en elektrisk installation eller et elektrisk materiel kan udgøre en fare for personer, husdyr og ejendom, og dermed være i strid med kravet i §§ 3 eller 4, selvom det er udført eller fremstillet i overensstemmelse med en standard, og dermed burde være sikkert. Hvis dette er tilfældet, og den erhvervsdrivende har været vidende om dette, skal en sådan forsætlig handling kunne straffes. Hvis den erhvervsdrivende har udført et anlæg eller en installation eller fremstillet materiel i den tro, at det var sikkert, fordi det var udført eller fremstillet i overensstemmelse med en standard, vil vedkommende derimod ikke kunne straffes for overtrædelse af §§ 3 eller 4.

Det er således udførelsen af elektriske anlæg og elektriske installationer samt fremstillingen af elektrisk materiel, der er gerningsindholdet i bestemmelsen. Gerningsindholdet er realiseret, når udførelsen eller fremstillingen har medført fare for personer, husdyr eller ejendom. Det kan fx konstateres ved, at der ved udførelse af en elektrisk installation er sket fejl, der har forårsaget en brand. Et andet eksempel er, at der ved fremstillingen af elektrisk materiel er sket en fejl, så materialet giver stød. Gerningsindholdet er således toledet, da der skal være en fejl ved udførelsen eller fremstillingen, der medfører en fare for enten personer, husdyr eller ejendom.

Det foreslås som noget nyt i *stk. 1, nr. 2*, at medmindre strengere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der tilsidesætter oplysningspligten i forslagets § 13, stk. 2.

Når Sikkerhedsstyrelsen anmoder om oplysninger i henhold til forslagets § 13, stk. 2, er oplysningerne af væsentlig betydning for, at Sikkerhedsstyrelsen kan udøve sine kontrolaktiviteter. Det er ofte meget væsentligt for Sikkerhedsstyrelsens mulighed for hurtigt at kunne tage stilling til, om et anlæg, en installation eller et materiel er farligt, at de ønskede oplysninger stilles til rådighed uden unødigt forsinkelse. Modtager Sikkerhedsstyrelsen ikke de krævede oplysninger, kan det hindre Sikkerhedsstyrelsen i at udøve kontrol.

Det er derfor nødvendigt, at tilsidesættelse af oplysningspligten kan straffes med bøde af hensyn til den præventive effekt.

Hvis der opstår mistanke om, at oplysningerne ikke bliver udleveret, fordi de vil vise, at den pågældende har begået noget strafbart, vil den foreslåede straffebestemmelse ikke kunne håndhæves. Sagen må i stedet overgives til politiet til nærmere efterforskning.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 3*, at medmindre strengere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der undlader at efterkomme et påbud eller overtræder et forbud efter §§ 16, 17, 18, stk. 1-2, 20, 21, stk. 1-4 og 22.

I henhold til § 24, stk. 1, nr. 3, i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel straffes med bøde den, der undlader at efterkomme forbud eller påbud, der er meddelt i henhold til loven eller i henhold til bestemmelser udstedt i medfør af loven.

Det er ikke formålet med forslagens stk. 1, nr. 3, at ændre på muligheden for at straffe undladelse af at efterkomme et påbud eller overtrædelser af forbud. Bestemmelsen er præciseret, så det fremgår tydeligt, hvilke påbud og forbud bestemmelsen vedrører.

Det er afgørende for Sikkerhedsstyrelsens kontrol, at meddelte påbud efterkommes og forbud overholdes. Bestemmelsen skal således sikre, at påbud og forbud bliver effektive og at der er incitament til at følge Sikkerhedsstyrelsens påbud og forbud.

Det foreslås i *stk. 2*, at i forskrifter, der er fastsat i medfør af § 5, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelserne i forskrifterne.

I henhold til § 24, stk. 2, i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel kan ministeren i bestemmelser, der udstedes i medfør af loven, fastsætte bødestraf for overtrædelse af regler i bestemmelserne.

Forslagets § 5 indeholder hjemlerne til, at ministeren kan fastsætte regler om udførelse og drift af elektriske anlæg og elektriske installationer, om elektrisk materiel og udførelse og drift af andre anlæg i nærheden af eller i forbindelse med elektriske anlæg eller elektriske installationer samt krav om dokumentation.

I disse tilfælde vil det være relevant at kunne indføre straffebestemmelser. Det betyder, at der fx i bekendtgørelser om sikkerhedstekniske krav til elektriske installationer kan fastsættes, at den, der udfører installationer i strid med de sikkerhedstekniske krav, kan straffes med bøde.

Til § 35

Det foreslås i § 35, at der kan pålægges selskaber mv. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af § 24, stk. 3, i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel, og har til formål at fastlægge, at juridiske personer kan pålægges straf efter straffelovens 5. kapitel.

Til § 36

Det foreslås i § 36, at forældelsesfristen for strafansvaret er 10 år.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af § 24, stk. 4, i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel.

Forældelsesfristen for strafansvaret på 10 år blev indsat i lov om elektriske stærkstrømsanlæg, jf. lovbekendtgørelse nr. 356 af 30. juni 1949, ved lov nr. 247 af 9. juni 1967 om ændring af forskellige lovbestemmelser om forældelse af strafansvar samtidig med, at straffelovens regler om forældelse blev ændret. Bestemmelsen videreføres uændret her.

Straffelovrådet afgav betænkning nr. 433/1966 om strafferetlig forældelse m.v. Det fremgår heraf, at det på visse områder er mere rigtigt at have specialregler, som fastlægger forældelsesfrister, der er længere end de almindelige frister efter straffeloven. Det drejer sig om områder, hvor lovovertrædelsernes opdagelse er forbundet med særlige vanskeligheder, og hvor det derfor af hensyn til retshåndhævelsens effektivitet er påkrævet også at kunne påtale og pådømme overtrædelser, der først opdages længere tid efter, at de er begået. Straffelovrådet foreslog en forældelsesfrist på 10 år i lov om elektriske stærkstrømsanlæg på baggrund af erfaringer fra 29 brandsager med oplysning om overtrædelse af reglementet indhentet hos Elektricitetsrådet.

Ændringer i anden lovgivning

Til § 37

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. januar 2016.

Det foreslås i *stk. 2*, at lov nr. 251 af 6. maj 1993 om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel samtidig ophæves.

Til § 38

Det foreslås i § 38, at regler udstedt i medfør af lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel, jf. lovbekendtgørelse nr. 990 af 8. december 2003 med senere ændringer, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller erstattes af regler udstedt i medfør af denne lov.

Til § 39

Det foreslås i § 39, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte overgangsregler.

Der vurderes at være et behov for overgangsregler i forbindelse med overgang til den nye lovgivning, således at erhvervslivet får mulighed for at tilpasse sig de nye regler og muligheder på elområdet.

Det nærmere behov for overgangsregler kan ikke vurderes på nuværende tidspunkt, men vil blive analyseret i forbindelse med udarbejdelse af de bekendtgørelser, som skal erstatte den nuværende stærkstrømsbekendtgørelse.

Til § 40

Til nr. 1.

Det foreslås at ophæve § 6 a i den gældende lov om fyrværkeri og andre pyrotekniske artikler, der vedrører Det Tekniske Sikkerhedsråd, som en konsekvens af lovforslagets §§ 25-26 om oprettelse af Rådet for El- og Gasteknisk Sikkerhed.

Der er ikke længere et behov for at henvise til dette, da området ikke dækkes af Rådets virke efter forslaget.

Til § 41

Til nr. 1.

Det foreslås at ændre § 21 i den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel, der vedrører Det Tekniske Sikkerhedsråd, som en konsekvens af lovforslagets §§ 25-26 om oprettelse af Rådet for El- og Gasteknisk Sikkerhed.

Det foreslås at ændre det område, som Rådet skal rådgive indenfor, ved at fokusere og afgrænse det til de af Sikkerhedsstyrelsens myndighedsområder, som kun er reguleret i dansk lovgivning. Det vil sige den del af el- og gasområdet, der er reguleret i den gældende lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel og den gældende lov om gasinstallationer og gasmateriel, og hvor der er ikke er sket harmonisering i EU. Der er således tale om nationale regler, der har med den tekniske sikkerhed at gøre.

Det er intentionen, at Rådets opgave fremover vil være at holde sig orienteret og informeret om den el- og gassikkerhedstekniske udvikling i Danmark med henblik på, at er-

hvervs- og vækstministeren rådfører sig med Rådet om den sikkerhedstekniske udvikling på el- og gasområdet.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.3 i de almindelige bemærkninger samt bemærkningerne til lovforslagets § 25.

Til § 42

Til nr. 1.

Det foreslås at ophæve § 31 i den gældende lov om produktsikkerhed, der vedrører Det Tekniske Sikkerhedsråd, som en konsekvens af lovforslagets §§ 25-26 om oprettelse af Rådet for El- og Gasteknisk Sikkerhed.

Der er ikke længere et behov for at henvise til dette, da området ikke dækkes af Rådets virke efter forslaget.

Til § 43

Til nr. 1.

Det foreslås at ophæve § 4, stk. 5, i den gældende lov om erhvervsfremme, der vedrører Det Tekniske Sikkerhedsråd, som en konsekvens af lovforslagets §§ 25-26 om oprettelse af Rådet for El- og Gasteknisk Sikkerhed.

Der er ikke længere et behov for at henvise til dette, da området ikke dækkes af Rådets virke efter forslaget.

Til § 44

Bestemmelsen vedrører lovforslagets territoriale gyldighed.

Lovforslaget sammenholdt med gældende ret

Gældende formulering

Lovforslaget

Ændringer i anden lovgivning

§ 6 a. Det Tekniske Sikkerhedsråd, som nedsættes i henhold til kapitel 2 i lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel, rådgiver erhvervs- og vækstministeren om regler vedrørende produktsikkerhed ved fyrværkeri og andre pyrotekniske artikler. Rådet rådgiver endvidere Sikkerhedsstyrelsens direktør i forbindelse med styrelsens virksomhed, herunder på det ovennævnte område.

§ 21. Det Tekniske Sikkerhedsråd, som nedsættes i henhold til kapitel 2 i lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel, rådgiver økonomi- og erhvervsministeren om regler vedrørende sikkerhed ved gasmateriel, -anlæg og -installationer samt vedrørende autorisation og godkendelse af virksomheder, der arbejder inden for gas-, vand- og afløbsområdet. Rådet rådgiver endvidere Sikkerhedsstyrelsens direktør i forbindelse med styrelsens virksomhed, herunder på de ovennævnte områder.

§ 31. Det Tekniske Sikkerhedsråd, som er nedsat i henhold til kapitel 2 i lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel, rådgiver økonomi- og erhvervsministeren om fastsættelsen af administrative regler vedrørende produktsikkerhed inden for Sikkerhedsstyrelsens område. Rådet rådgiver

§ 40. I lov om fyrværkeri og andre pyrotekniske artikler, jf. lovbekendtgørelse nr. 363 af 9. april 2013, som ændret ved lov nr. 267 af 25. marts 2014, foretages følgende ændring:

1. § 6 a ophæves.

§ 41. I lov om gasinstallationer og gasmateriel, jf. lovbekendtgørelse nr. 556 af 2. juni 2014, foretages følgende ændring:

1. § 21 affattes således:

»§ 21. Erhvervs- og vækstministeren rådfører sig med Rådet for El- og Gasteknisk Sikkerhed, nedsat i henhold til kapitel 5 i lov om sikkerhed ved elektriske anlæg, elektriske installationer og elektrisk materiel, om den sikkerhedstekniske udvikling på gasområdet.«

§ 42. I lov om produktsikkerhed, jf. lov nr. 1262 af 16. december 2009 som ændret ved § 53 i lov nr. 1231 af 18. december 2012, foretages følgende ændring:

1. § 31 ophæves.

ver endvidere styrelsens direktør i forbindelse med styrelsens virksomhed på produktsikkerhedsområdet.

§ 4. (...)

Stk. 2. (...)

Stk. 3. (...)

Stk. 4. (...)

Stk. 5. Det Tekniske Sikkerhedsråd, som nedsættes i henhold til kapitel 2 i lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel, rådgiver økonomi- og erhvervsministeren om fastsættelse af regler vedrørende metrologi og akkreditering. Det Tekniske Sikkerhedsråd rådgiver endvidere Sikkerhedsstyrelsens direktør i forbindelse med styrelsens virksomhed på metrologi- og akkrediteringsområdet.

§ 43. I lov om erhvervsfremme, jf. lovbekendtgørelse nr. 1715 af 16. december 2010, som senest ændret ved lov nr. 313 af 29. marts 2014, foretages følgende ændring:

1. § 4, stk. 5, ophæves.